EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.11.2008
KOM(2008) 721 slutlig

2008/0216 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

{SEK(2008) 2760}
{SEK(2008) 2761}

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

I. Bakgrund

Allmän bakgrund

Hörnpelaren i den gemensamma fiskeripolitiken är att begränsa och kontrollera fångstvolymerna genom att fastställa totala tillåtna fångstmängder och nationella kvoter tillsammans med tekniska regler och ordningar för fiskeansträngningen. Den europeiska fiskerikontrollpolitiken är en viktig del av den gemensamma fiskeripolitiken eftersom en effektiv tillämpning av kontrollpolitiken är en förutsättning för att den gemensamma fiskeripolitiken ska vara trovärdig. Vissa framsteg har gjorts, men kontrollsystemet har fortfarande stora brister, vilket både Europeiska kommissionen[1] och Europeiska gemenskapernas revisionsrätt[2] har påtalat. Dagens kontrollsystem är ineffektivt, dyrt och komplicerat och ger inte de önskade resultaten. Om kontrollpolitiken förblir otillräcklig kommer detta att påverka framtiden för fiskeresurserna, fiskeindustrin och de regioner som är beroende av fiske i betydande omfattning. Därför föreslår kommissionen att det kontrollsystem som den gemensamma fiskeripolitiken bygger på reformeras i grunden. Detta initiativ är en högt prioriterad fråga på fiskeområdet för kommissionen 2008.

Motiv och syfte

På grund av dess övergripande och integrerade natur, med inriktning på alla aspekter av den gemensamma fiskeripolitiken, bör reformeringen av kontrollpolitiken inte bara förbättra kontrollkapaciteten och förvaltningen av fiskeriresurserna och skapa lika villkor i EU, utan också ha en positiv strukturell inverkan på fiskeindustrin och marknaden och därmed bekämpa de miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenserna av bristande efterlevnad. Närmare bestämt syftar förslaget till att åstadkomma:

En ny, gemensam strategi för kontroller och inspektioner
Genom att harmoniserade inspektionsförfaranden och högre standarder införs bör kontrollpolitiken kunna genomföras på ett enhetligt sätt på medlemsstatsnivå, samtidigt som man tar hänsyn till och respekterar olika flottors olikheter och särdrag.

En efterlevnadskultur
Målet är att påverka beteendet hos alla intressenter i hela fiskecykeln (fångst, beredning, distribution och saluföring) så att resultatet blir att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser och politiska riktlinjer efterlevs, inte bara genom övervakning och kontroll utan också på grund av att en allmän efterlevnadskultur skapas där alla delar av industrin investerar i efterlevnadsaktiviteter och bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken återfår sin legitimitet.

Effektiv tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken
Målet är att förstärka kommissionens förvaltningsbefogenheter och förmåga att ingripa i proportion till medlemsstaternas grad av bristande efterlevnad. Kommissionens och medlemsstaternas befogenheter ska fastställas klart för att undvika överlappning och se till att

---

[1] KOM(2007) 167.
[2] Särskild rapport nr 7/2007.

kommissionen håller sig till sin kärnverksamhet: att kontrollera att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Dagens system med beslut på mikronivå bör gradvis ersättas av en strategi som bygger på makroförvaltning.

Gällande bestämmelser

Grunden för kontrollpolitiken finns i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 (”kontrollförordningen”[3]) och i kapitel V i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 (”grundförordningen”[4]). Kontrollförordningen har ändrats tolv gånger. Eftersom en rad kontrollbestämmelser återfinns i flera andra separata förordningar ökar den komplexitetsgrad som de många ändringarna av kontrollförordningen har resulterat i ytterligare.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget ska bidra till att nå det övergripande målet för den gemensamma fiskeripolitiken, nämligen ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser. Dessutom ska det genom sin inriktning på skydd av naturresurser bidra till den strategi för hållbar utveckling som Europeiska rådet antog i juni 2006. Det ligger också i linje med de mål för förvaltning av fiskeresurserna som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002[5] och principen om att sträva efter en bättre förvaltning av världshaven, som är vägledande för de aktuella diskussionerna om en framtida havspolitik för gemenskapen. Dessutom faller det övergripande målet för kontrollreformen under de fyra huvudområden där det för närvarande finns utrymme för förbättringar av tillämpningen av gemenskapsrätten som kommissionen har fastställt[6].

II. Samråd med berörda parter och konsekvensanalys

Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

När förslaget utarbetades genomfördes flera samråd med medlemsstaterna (på minister- och expertnivå) och med företrädare för branschen, rådgivande organ och alla andra berörda parter. Arbetet med detta förslag påskyndades av att en enhetsövergripande styrgrupp tillsattes för att analysera det generella angreppssättet, med arbetsgrupper om särskilda frågor.

1. Medlemsstaterna

   - Kommissionen tog fram ett icke-officiellt dokument med de viktigaste punkterna för den föreslagna reformen. Detta diskuterades vid ett informellt möte med fiskeministrarna den 18 februari 2008. Innan dess hade ett möte med medlemsstaternas fisketjänstemän avhållits den 15 januari 2008. Ett möte med medlemsstaternas experter på fiskerikontroll där målen för reformen presenterades hölls den 1 februari 2008.

   - GD MARE tillsatte en arbetsgrupp med medlemsstaternas experter med uppgift att fastställa harmoniserade inspektionsförfaranden och kontrollnormer.

---

3 Rådets förordning (EEG) nr 2847/1993 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 261, 20.10.1993).

4 Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, 31.12.2002, s. 59).

5 Rapport från världstoppmötet om hållbar utveckling, Johannesburg, Sydafrika, 26 augusti-4 september 2002 (publicerad av Förenta nationerna).

6 Se KOM(2007) 502, 5.9.2007, ”En europeisk union som bygger på resultat – Tillämpningen av gemenskapsrätten”.

- Tre möten med tekniska experter på det elektroniska rapporteringssystemet ägde rum i London, Madrid och Köpenhamn. Dessa ska bidra till en bättre användning av modern teknik under den nya kontrollförordningen.

- Samförståndsavtal med anknytning till reformen har undertecknats med några medlemsstater (Grekland, Italien, Polen, Spanien och Sverige). De markerar att tillvägagångssättet har förändrats, eftersom de innehåller tydligt fastställda riktmärken för förbättringar av systemen för fiskerikontroll i de berörda medlemsstaterna.

2. Intressenternas rådgivande organ och allmänheten

- Ett endagsseminarium med företrädare för de regionala rådgivande nämnderna och Rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk hölls den 10 april 2008, i syfte att få synpunkter på den tänkta reformen av kontrollpolitiken.

- GD MARE deltog också i seminarier om spårbarhet, som kommer att bli en integrerad del av reformen, inom ramen för projektet om spårbarhet för fiskbestånd och DTU Aqua. GD MARE organiserade en workshop i ämnet tillsammans med Gemensamma forskningscentret i Bryssel den 17 juni 2008.

- Reformen presenterades för högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor vid dess sammanträde den 18 september 2008. Enligt ordföranden tyckte gruppen att den utformning som GD MARE skisserade var mycket bra och stödde den föreslagna reformen till fullo, med tanke på planerna på att minska de administrativa börderna för sektorn.

- Ett brett offentligt samråd hölls i februari och maj 2008, på grundval av ett arbetsdokument från kommissionen som publicerades på kommissionens webbplats. Det samrådsdokument som GD MARE upprättade innehöll en kort analys av frågan uppbyggd kring de nio möjliga åtgärdsområdena i ovannämnda icke-officiella dokument.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

Kommissionens agerande fick ett positivt bemötande från dem som deltog i samrådsförfarandet. Nästan alla betonade att gemenskapens insatser på området borde öka. Tjugofem svar från ett stort antal olika intressenter erhölls. Samtliga publicerades på kommissionens officiella webbplats, med uppgifter om upphovsmän och ursprung[7].

Kommissionens initiativ och huvudsyften fick ett brett stöd av dem som deltog i samrådet. Alla ansåg att kontrollsystemet måste reformeras. Många deltagare underströk att en efterlevnadskultur borde vara det främsta målet med reformen. Alla intressenterna stödde införandet av harmoniserade administrativa påföljder, förenkling och uppstramning av reglerna och ökat samarbete och bistånd. I synnerhet icke-statliga organisationer och offentliga myndigheter ansåg att reformen var ett effektivt verktyg när det gäller att skapa ett miljömässigt hållbart fiske. Alla ansåg att man måste ta fram en ny strategi för inspektioner och kontroller på EG-nivå, för att skapa lika villkor och främja ett utökat samarbete mellan kommissionen, medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och aktörer i hela produktionskedjan.

[7] http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_en.htm

De ansåg att kontrollorganet för fiske skulle kunna spela en mer framträdande och konstruktiv roll i fråga om samordning och utbildning. De icke-statliga organisationerna ville ge kommissionen fler instrument för snabba ingripanden, och industrin oroade sig för att industrin och inte medlemsstaterna skulle tvingas bära kostnaderna för åtgärder mot medlemsstater och indragning av EG-stöd.

Extern experthjälp

Berörda områden

Kommissionen har använt extern expertis för att underbygga en del av synpunkterna i rapporten. Experterna ombads framhålla sannolika positiva och negativa konsekvenser av de föreslagna politiska åtgärderna, inklusive avvägningar i fråga om att nå konkurrerande mål, så att välgrundade politiska beslut kunde fattas.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Ett särskilt avtal ingicks (enligt ramavtalet *FISH/2006/09 – Studies in the field of the CFP and Maritime Affairs – Lot 4: Impact assessment studies related to the CFP*) mellan kommissionen och det externa konsultföretaget MRAG.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

- Indikativa kvalitativa och kvantitativa analyser visar att en del av de föreslagna åtgärderna visserligen är viktigare än andra, men att ett fullständigt genomförande av paketet som helhet med ett bindande i stället för frivilligt instrument, som till exempel liknar FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske, troligen är det effektivaste sättet att nå en hög efterlevnad.

- Om de föreslagna åtgärderna genomförs genom en bindande förordning och medlemsstaterna tillämpar denna förordning och befintliga fleråriga återhämtningsplaner kan de inkrementella nettofördelarna för industrin till följd av att bestånd återställs och skyddas bättre vara i storleksordningen 10 miljarder euro under 10 år. Dessa ekonomiska fördelar kommer sannolikt att åtföljas av nettoökningar av sysselsättningen med upp till 4 000 nya arbetstillfällen i alla undersektorer. Det viktiga är att den ökade fiskproduktionen stimulerar fram nya arbetstillfällen i berörda sektorer och regioner.

- Att dessa fördelar uppstår genom att ett nytt regelverk införs beror på att tyngdpunkten förflyttas från kontroller till havs till mer kostnadseffektiva landbaserade insatser som till en början kommer att kräva vissa ökade investeringar i verksamhetsrutiner snarare än kontrollmetoder. Nettofördelarna bör dock uppstå snabbt genom att de relativa kostnaderna reduceras successivt 2-3 år efter genomförandet när efterlevnadskulturen kommer till stånd.

- I takt med att kontrollåtgärderna blir effektivare och verkningsgraden högre kan effektivitetsvinsterna vidarebefordras till aktörerna i form av ökad lönsamhet för fisket och en större andel som tillkommer besättningen och andra arbetare.

Tillvägagångssätt för att göra rekommendationerna allmänt tillgängliga

Studien kommer att hållas tillgänglig på GD MARE:s webbplats.

Konsekvensanalys

Kommissionen genomförde en konsekvensanalys av förslaget, vilken resulterade i en rapport som kommer att hållas tillgänglig på GD MARE:s webbplats. I denna rapport behandlas följande alternativ:

- Alternativ 1: Ingen förändring av politiken. Fortsätta med den nuvarande politiken och inrikta sig på att genomföra den befintliga ramen och se till att den efterlevs.

  Underalternativ 1: Ingen förändring av politiken, dagens situation består.

  Huvudantagandet i detta underalternativ är att dagens kontrollpolitik är tillräcklig för att åstadkomma efterlevnad till stöd för målen för den gemensamma fiskeripolitiken och att kärnfrågan är bristfällig tillämpning av de befintliga lagstadgade kraven från medlemsstaternas sida. Tyngdpunkten kan läggas på bättre tillämpning av befintlig lagstiftning.

  Underalternativ 2: Genomförande och kontroll av efterlevnad av den befintliga ramen genom tillämpningsförordningar.

  Som alternativ till att bara låta dagens situation bestå kan detta underalternativ komma till rätta med antagandet av den återstående genomförandelagstiftningen så att en fullständig uppsättning tekniska regler skapas som grund för ett heltäckande kontrollsystem.

  Att ”fortsätta som vanligt” på detta sätt innebär att nya regler läggs till den befintliga snårskogen utan någon samordning och utan att någon ny syn på kontroller och inspektioner utarbetas. Kommissionen skulle förbli utan befogenheter och de nationella rättssystemen skulle fortsätta att ha överseende med överträdelser, otillfredsställande uppföljning av juridiska eller formella skäl och ofullständig information om påföljder och tidigare åsidosättanden.

- Alternativ 2: Omarbetning av kontrollförordningen och en uppförandekod

  En strategi där en konsoliderad rättslig ram kombineras med ett styrinstrument, såsom en ”uppförandekod”, skulle i viss utsträckning kunna förbättra dagens kontrollsystem. En del fiskeverksamhet skulle kunna återhämta sig till följd av ensidiga åtgärder i ett eller flera segment av flottan, men generellt sett skulle denna strategi inte förändra innehållet i dagens bestämmelser eller tillföra några nya rättsliga instrument. Den skulle också innebära att man förlitar sig på frivilligt genomförande från medlemsstaternas sida i alltför hög grad.

- Alternativ 3: Ett regleringsinstrument, i form av en ny bindande förordning

  Det tredje alternativet som lades fram var ett genomförande av reformpaketet genom en reglerande text som är bindande på gemenskapsnivå. Denna strategi bygger på att det skapas lika villkor i EU. Den skulle trygga en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken i hela EU och icke-diskriminerande behandling av alla fiskare. Genom att kommissionens inspektörer får större befogenheter blir det svårare för medlemsstaterna att dölja brister i tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

- Alternativ 4: Centralisering av kontrollpolitiken i den gemensamma fiskeripolitiken på EU-nivå, med större befogenheter för kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske

  Enligt detta alternativ skulle kommissionen och kontrollorganet slå samman medlemsstaternas inspektionsresurser och ta fram generellt accepterade normer, med

det långsiktiga målet att införa något slags europeiskt kustbevakningssystem. Detta alternativ måste dock avföras på ett tidigt stadium, eftersom omfördelningen av uppgifter mellan kommissionen och medlemsstaterna skulle gå längre än vad som stadgas i fördraget. Politiskt sett är det otänkbart att medlemsstaterna plötsligt skulle acceptera att överlämna befogenheter till ett överstatligt organ. Det skulle dessutom innebära dramatiskt höjda kostnader som kommissionen inte kan ta på sig.

III. Rättsliga aspekter

Innehållet i förslaget
Grundtanken i förslaget är att en effektiv kontrollpolitik bör vara övergripande och integrerad och omfatta alla aspekter av frågan, från nätet till tallriken.

En ny, gemensam strategi för kontroller och inspektioner
Hur väl fiskefartygen uppfyller tekniska krav ska inte nonchaleras, men en heltäckande övervakning av fångsterna måste uppmärksammas i högre grad. I det sammanhanget är det särskilt viktigt att uppnå:

- Standardiserade, koordinerade inspektionsaktiviteter och -förfaranden i alla skeden (till havs, i hamnarna, under transporter och vid saluföring),

- Allmänna normer för särskilda kontrollåtgärder som är tillämpliga på återhämtningsplaner och fleråriga planer, marina skyddade områden och utkast,

- Införande av ett heltäckande spårbarhetssystem,

- Full användning av modern teknik och effektiva system för datavalidering för att genomföra systematiska och heltäckande samkörningar av alla relevanta data,

- Strategisk planering, taktisk urvals- och provtagningsstrategi, och

- Användning av information som gör det möjligt att identifiera risker och rationalisera kontrollerna.

En efterlevnadskultur
I det här sammanhanget måste man inrikta sig på:

- att förenkla och rationalisera den rättsliga ramen,

- att införa harmoniserade avskräckande påföljder,

- att införa ett system med straffpoäng för överträdelser som begås av befälhavare, fartygsoperatörer eller verkliga ägare till fiskelicenser,

- verkställighetsåtgärder och därtill hörande påföljder,

- ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaterna och med kommissionen, inklusive ett utökat mandat för Gemenskapens kontrollorgan för fiske,

- en modern inställning till dataöverföring och informationsutbyte, både mellan medlemsstaterna och med kommissionen eller Gemenskapens kontrollorgan för fiske via säkra webbplatser.

Effektiv tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken

För att tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska bli ändamålsenlig bör kommissionens befogenheter att ingripa i proportion till medlemsstaternas grad av bristande efterlevnad öka. Samtidigt bör kommissionens förvaltningskapacitet utökas. Några av förslagen är:

- omprövning av kommissionens inspektörers befogenheter,

- handlingsplaner för medlemsstaterna för förbättrat genomförande vid behov,

- befogenheter för kommissionen att korrigera medlemsstaternas fångstsiffror,

- fiskeförbud på kommissionens initiativ,

- större flexibilitet för kommissionen att göra avdrag från kvoter vid bristfällig förvaltning av dessa, och

- ekonomiska åtgärder vid bristfällig förvaltning.

Rättslig grund
Artikel 37 i EG-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen
Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen
Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl: för att komma till rätta med dagens brister i kontrollsystemet fordras det åtgärder som står i proportion till verksamhetens omfattning och är anpassade till dess natur. Ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser är definitionsmässigt ett område som måste regleras på gemenskapsnivå och som inte kan hanteras med isolerade åtgärder på nationell nivå. Genom att föreslå ett nytt system för kontroll av den verksamhet som bedrivs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken tillmötesgår kommissionen intressenternas och medlemsstaternas önskemål om att skapa lika villkor på EU-nivå. Frågan om fastställandet av harmoniserade inspektions- och kontrollförfaranden är till sin natur sådan att den måste avgöras på EU-nivå.

Val av regleringsform
Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl: den gemensamma fiskeripolitiken är ett område där gemenskapen är ensam behörig. De regler som antas på gemenskapsnivå bör vara enhetliga och bindande för att undvika att det finns olika normer i medlemsstaterna. Därför är det motiverat att åtgärderna tar formen av en förordning.

IV. Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

V. Övriga upplysningar

Förenklingar

Förslaget kommer att leda till förenklingar av lagstiftningen och förbättringar av kontrollsystemet. Med åren har dagens kontrollpolitik för den gemensamma fiskeripolitiken fått många nya bestämmelser, utspridda i olika regelverk, varav en del överlappar varandra. Ett av syftena med det här förslaget är att skapa klarhet om tillämpliga kontrollregler. Det är emellertid uppenbart att kontrollen är en komplicerad fråga, och det är nödvändigt att finna en balans mellan de nödvändiga skyldigheter som ska bibehållas och behovet av att klargöra och minska den administrativa bördan för myndigheterna och den privata sektorn.

I det sammanhanget har förenklingarna olika aspekter:

- Systemet skapar en enhetlig ambitiös ram där de principer som styr alla delar av kontrollerna fastställs, men de detaljerade tekniska reglerna kommer att återfinnas i tillämpningsförordningen.

- Systemet skapar en gemensam ram för gemenskapens aktörer och offentliga myndigheter genom att standardisera reglerna om inspektioner och kontroller (bland annat genom att införa harmoniserade påföljder) och därigenom bidra till att skapa lika villkor i EU.

Upphävande av gällande lagstiftning
Om förslaget antas kommer befintlig lagstiftning att upphöra att gälla.

Översyn/ändring/tidsbegränsning
Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

2008/0216 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken[8] är syftet med den gemensamma fiskeripolitiken att säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

(2) För att den gemensamma fiskeripolitiken ska fungera fordras ett effektivt kontrollsystem. Åtgärderna i denna förordning syftar till att skapa ett gemenskapssystem för inspektioner, övervakning, kontroller och tillsyn med ett övergripande och integrerat synsätt, för att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och därmed möjliggöra ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser genom att alla delar av denna politik omfattas.

(3) Erfarenheterna av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken[9] har visat att dagens kontrollsystem inte längre räcker för att trygga efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) För närvarande är kontrollbestämmelserna utspridda i ett stort antal överlappande och komplicerade rättsakter. Vissa delar av kontrollsystemet tillämpas bristfälligt av

[8] EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.
[9] EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

medlemsstaterna, vilket leder till otillräckliga och divergerande åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och därmed underminerar skapandet av lika villkor för fiskare i hela gemenskapen. Det befintliga systemet och alla skyldigheter som föreskrivs i det bör därför konsolideras, rationaliseras och förenklas, i synnerhet genom att reducera dubbelregleringen och de administrativa bördorna.

(5) Mot bakgrund av att de marina akvatiska resurserna håller på att uttömmas är det viktigt att Europeiska gemenskapen antar alla de åtgärder som krävs för att utveckla en kultur av efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, de mål som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Europeiska rådets strategi för hållbar utveckling hos alla aktörer. För att uppnå detta bör reglerna för inspektioner, övervakning, kontroller och genomförande av åtgärder för bevarande och förvaltning av resurser, strukturella åtgärder och åtgärder i fråga om den gemensamma organisationen av marknaden förbättras, harmoniseras och göras mer stringenta. Dessutom bör miniminivåer för påföljder för vissa allvarliga överträdelser fastställas, liksom en system med straffpoäng vid bristande efterlevnad.

(6) Ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör klargöras bättre. Kontrollen av efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken bör först och främst vara medlemsstaternas ansvar. Kommissionen bör för sin del se till att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken på ett konsekvent sätt i hela gemenskapen. I det syftet bör dagens system med beslut på mikronivå gradvis ersättas av en strategi som bygger på makroförvaltning.

(7) Förvaltningen av fiskeresurserna på gemenskapsnivå bygger främst på totala tillåtna fångstmängder, kvoter, system för fiskeansträngning och tekniska åtgärder. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att se till att medlemsstaterna antar de åtgärder som krävs för att genomföra dessa förvaltningsåtgärder på ett effektivt sätt.

(8) Medlemsstaternas myndigheter bör kunna övervaka landningar i sina hamnar. Därför bör fiskefartygen ha skyldighet att förvarna dessa myndigheter om att de har för avsikt att landa i deras hamnar.

(9) Informationen i fiskefartygens loggböcker bör kontrolleras i samband med landningen. Följaktligen bör de som ägnar sig åt att landa och saluföra fisk och fiskeriprodukter ha skyldighet att deklarera de kvantiteter som landas, omlastas, utbjuds till försäljning eller köps.

(10) För små fiskefartyg på under 10 meter skulle en skyldighet att föra loggbok eller fylla i en deklaration utgöra en börda som inte står i proportion till deras fiskekapacitet. För att se till att kontrollen av sådana fartyg blir tillräcklig bör medlemsstaterna övervaka deras verksamhet genom att tillämpa en provtagningsplan.

(11) För att säkerställa att gemenskapens handelsåtgärder och åtgärder för bevarande respekteras bör alla fiskeriprodukter som transporteras i gemenskapen åtföljas av ett transportdokument som anger deras art, ursprung och vikt.

(12) Medlemsstaterna bör övervaka sina fartygs verksamhet i och utanför gemenskapens vatten. För att underlätta en effektiv övervakning bör befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg ha skyldighet att föra loggbok och lämna in landnings- och omlastningsdeklarationer.

(13) Omlastningar till havs genomgår inga ordentliga kontroller från flagg- eller kuststaternas sida och ger därför fartygsoperatörerna möjlighet att medföra olagliga fångster. För att förbättra kontrollerna bör omlastningar i gemenskapens vatten bara vara tillåtna i vissa hamnar.

(14) När förvaltningen av totala tillåtna fångstmängder och kvoter kompletteras med ett system för förvaltning av fiskeansträngningen bör åtgärder antas för att se till att systemet tillämpas på rätt sätt.

(15) För att kontrollsystemet ska bli heltäckande bör ett sådant system omfatta hela produktions- och saluföringskedjan. Det bör innehålla ett sammanhängande spårbarhetssystem som kompletterar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet[10] och en förbättrad kontroll över producentorganisationerna. Systemet bör också skydda konsumenternas intressen genom att ge information om handelsbeteckningar, produktionsmetod och fångstområde i alla skeden av saluföringen enligt förordning (EG) nr 2065/2001 av den 22 oktober 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter[11]. Det ska säkerställa övervakningen av producentorganisationer i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2508/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande operativa program i fiskerisektorn[12].

(16) Mot bakgrund av kapacitetskraven i gemenskapsfiskeflottan enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 2371/2002, rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden[13], kommissionens förordning (EG) nr 1438/2003 av den 12 augusti 2003 om genomförandebestämmelser för gemenskapens flottpolitik enligt definitionen i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2371/2002[14] och kommissionens förordning (EG) nr 2104/2004 av den 9 december 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 639/2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden[15] bör instrument som inkluderar övervakning av motoreffekter och användningen av fiskeutrustning införas för att kontrollera flottans kapacitet.

(17) Tydliga, skräddarsydda särskilda kontrollåtgärder bör tillämpas på fleråriga planer, marina skyddade områden och utkast enligt en särskild ordning. Förfarandet för att införa och upphäva fredningstider i realtid för fångstområden bör förtydligas.

(18) En ny, gemensam kontrollstrategi som innehåller en heltäckande övervakning av fångsterna i syfte att skapa lika villkor för fiskerisektorn med hänsyn tagen till

---

10 EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
11 EGT L 278, 23.10.2001, s. 6.
12 EGT L 289, 16.11.2000, s. 8.
13 EUT L 102, 7.4.2004, s. 9.
14 EUT L 204, 13.8.2003, s. 21.
15 EUT L 365, 10.12.2004, s. 19.

skillnaderna mellan olika flottsegment bör införas. För detta ändamål bör gemensamma kriterier för genomförandet av fiskekontrollen och i synnerhet standardiserade och samordnade inspektionsförfaranden till havs, på land och i hela saluföringskedjan fastställas. Som en del av den nya strategin bör ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, kommissionen respektive Gemenskapens kontrollorgan för fiske klargöras.

(19) Kontrollverksamhet och -metoder bör basera sig på riskhantering och förfaranden för korskontroller användas på ett systematiskt och heltäckande sätt.

(20) För att överträdelser ska kunna följas upp rättsligt på ett konsekvent och effektivt sätt bör bestämmelser införas om att inspektions- och övervakningsrapporter som har sammanställts av kommissionens inspektörer, gemenskapsinspektörerna och medlemsstaternas tjänstemän får användas på samma sätt som nationella rapporter.

(21) Samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna, med kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör intensifieras för att främja efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet genom utbyte av nationella inspektörer och en förstärkning av gemenskapsinspektörernas roll och befogenheter.

(22) Uppgifter från kontrollsystemet för fartyg är ett värdefullt underlag för vetenskapliga utlåtanden. Därför bör detaljerade och aggregerade data göras tillgängliga för slutanvändarna i enlighet med artikel 2 i i rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken[16].

(23) Den moderna tekniken bör utnyttjas till fullo, eftersom den medger en effektiv övervakning, systematiska och automatiserade korskontroller som utförs snabbt och till låg kostnad, samt underlättar de administrativa förfarandena för både de nationella myndigheterna och aktörerna och därmed möjliggör riskanalyser i rätt tid och övergripande bedömningar av all relevant kontrollinformation. Därför bör kontrollsystemet möjliggöra för medlemsstaterna att kombinera användningen av olika kontrollinstrument för att göra kontrollerna så ändamålsenliga som möjligt.

(24) Ett integrerat marint övervakningsnätverk bör upprättas för de system för övervakning, identifiering och spårning som används för sjösäkerhet och sjöfartsskydd, skydd av havsmiljön, fiskekontroll, gränskontroll, allmän tillsyn över att lagen följs och underlättande av handel. Detta nätverk ska kontinuerligt kunna göra information om verksamhet på det marina området tillgänglig för att stödja en snabb beslutsprocess. Detta skulle i sin tur möjliggöra för de offentliga myndigheter som ägnar sig åt övervakning att tillhandahålla mer ändamålsenliga och kostnadseffektiva tjänster. I det syftet bör uppgifter från automatiska identifieringssystem, de fartygsövervakningssystem som avses i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg[17] och system för positionsbestämning som insamlas

[16] EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.
[17] EUT L 333, 20.12.2003, s. 17.

inom ramen för denna förordning översändas och användas av andra offentliga myndigheter som ägnar sig åt den ovan nämnda övervakningen.

(25) Gemenskapsmedborgare bör avskräckas från att överträda bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Eftersom de åtgärder som vidtas när dessa regler överträds skiljer sig mycket mellan olika medlemsstater och därmed ger upphov till diskriminering och orättvisa konkurrensregler för fiskare, och med tanke på att avsaknaden av avskräckande, proportionerliga och verkningsfulla påföljder i en del medlemsstater gör kontrollerna mindre effektiva, är det lämpligt att införa harmoniserade administrativa påföljder i kombination med ett system med straffpoäng för att åstadkomma en verkligt avskräckande effekt.

(26) Att ett stort antal allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken förekommer i gemenskapens vatten eller begås av gemenskapens aktörer är i stor utsträckning hänförligt till det faktum att de bötesbelopp som slås fast i medlemsstaternas lagstiftning vid allvarliga brott mot dessa regler inte ligger på en avskräckande nivå. Detta problem förvärras ytterligare av att påföljderna skiljer sig så mycket mellan medlemsstaterna, vilket uppmuntrar olagliga aktörer att verka i de vatten eller på de medlemsstaters territorier där påföljderna är lägst. Därför bör minimi- och maximinivåerna för böter till följd av allvarliga brott mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken harmoniseras, med hänsyn tagen till värdet av de fiskeriprodukter som har erhållits genom det allvarliga brottet, eventuella upprepade överträdelser och skadan på de fiskeresurser och den marina miljö som berörs. Omedelbara verkställighetsåtgärder och kompletterande åtgärder bör också fastställas.

(27) För att säkerställa att målen för den gemensamma fiskeripolitiken nås bör kommissionen kunna vidta verkningsfulla korrigerande åtgärder. I det syftet bör kommissionens förvaltningskapacitet och förmåga att ingripa på ett sätt som står i proportion till en medlemsstats bristande efterlevnad utökas. Kommissionen bör ges befogenheter att genomföra inspektioner utan föregående meddelande och på ett oberoende sätt, så att den kan granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

(28) Det bör finnas lämpliga medel för att komma till rätta med medlemsstaters underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som åligger dem enligt EG-rätten och den internationella rätten i egenskap av flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstater och se till att de vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att deras fiskefartyg och medborgare följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och om kontrollerna. Dessa medel bör inkludera möjligheten att hålla inne eller minska ekonomiskt stöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden[18] och rådets förordning (EG) nr 861/2006 av den 22 maj 2006 om gemenskapens finansieringsåtgärder för genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och havsrättsligt arbete[19] när medlemsstater inte tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken i tillräcklig utsträckning.

(29) Kommissionen bör ges befogenheter att stänga ett fiskeområde när en medlemsstats kvot eller den totala tillåtna fångstmängden har uppnåtts. Kommissionen bör också ha

---

[18] EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.
[19] EUT L 160, 14.6.2006, s. 1.

rätt att sänka kvoter och förbjuda överföringar eller utbyten av kvoter för att se till att medlemsstaterna når målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(30) Kommissionen eller det organ som den utser bör ha möjlighet att direkt få tillgång till medlemsstaternas fiskeriuppgifter för att kunna kontrollera att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter och ingripa när felaktigheter upptäcks.

(31) Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör få sitt mandat korrigerat och utvidgat till att omfatta granskningar, inspektioner av nationella kontrollsystem, organiserande av operativt samarbete, hjälp till medlemsstaterna och möjlighet att inrätta krisenheter när allvarliga risker för den gemensamma fiskeripolitiken upptäcks.

(32) Denna förordning bör inte inverka på sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, går utöver förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

(33) Mot bakgrund av att medlemsstaterna enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske[20] måste vidta lämpliga åtgärder för att se till att bekämpningen av allt olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och därmed förknippade aktiviteter är effektiv och med tanke på att rådets förordning (EG) nr …/2008 av xx xx xx *om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten*[21] innehåller bestämmelser om tillstånd för gemenskapens fiskefartyg att bedriva fiske utanför gemenskapens vatten och om tillstånd för tredjeländers fiskefartyg att bedriva fiske i gemenskapens vatten bör denna förordning komplettera dessa förordningar och säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering mellan medborgare i gemenskapen och i tredjeländer.

(34) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[22]. Alla de åtgärder som kommissionen vidtar för att genomföra denna förordning kommer att vara förenliga med proportionalitetsprincipen.

(35) Det bör dock ankomma på rådet att fatta beslut om skyldigheten att använda elektroniska övervakningsanordningar och spårbarhetsverktyg som genetisk analys och andra metoder för fiskerikontroll. Eftersom sådan teknik medför kostnader för nationella kontrollmyndigheter och för den berörda sektorn är det lämpligt att rådet förbehåller sig rätten att utöva genomförandebefogenheterna direkt i detta speciella fall. Eftersom det är rådet som fattar beslut om införandet av fleråriga planer är det också lämpligt att rådet i det sammanhanget fattar beslut om ett tröskelvärde som ska tillämpas på den levande vikten av arter som omfattas av dessa fleråriga planer, ovanför vilket fartyg måste landa sina fångster i en utsedd hamn. Eftersom det är rådet som antar de årliga totala tillåtna fångstmängderna och kvotförordningen är det

---

20 EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

21

22 EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

dessutom lämpligt att rådet i det sammanhanget fastställer de bifångstnivåer som ska utlösa införandet av fredningstider i realtid.

(36) Det bör säkerställas att de uppgifter som samlas in och utväxlas inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt. Sådana uppgifter betraktas i vissa fall som personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Det behövs tydliga regler för hanteringen av personuppgifter för att skapa rättssäkerhet och genomblickbarhet och för att garantera att grundläggande rättigheter, och i synnerhet rätten till ett skyddat privatliv, respekteras.

(37) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter är avsett att säkerställa fri rörlighet för personuppgifter på den inre marknaden. Det är tillämpligt på medlemsstaternas hantering av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning.

(38) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ska styra kommissionens hantering av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning.

(39) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt att skapa ett heltäckande och enhetligt kontrollsystem för att nå det grundläggande målet att se till att den gemensamma fiskeripolitiken genomförs på ett effektivt sätt. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.

(40) För att skapa överensstämmelse mellan gemenskapslagstiftningen och denna förordning bör följande förordningar ändras:

- Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002.

- Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken[23].

- Rådets förordning (EG) nr 423/2004 av den 26 februari 2004 om åtgärder för återhämtning av torskbestånd[24].

- Rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21 april 2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet[25].

---

[23] EUT L 128, 21.5.2005, s. 1.
[24] EUT L 70, 9.3.2004, s. 8.
[25] EUT L 185, 24.5.2004, s. 1.

- Rådets förordning (EG) nr 2166/2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer[26].

- Rådets förordning (EG) nr 2115/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av en återhämtningsplan för liten hälleflundra inom ramen för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del[27].

- Rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten[28].

- Rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen[29].

- Rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön[30].

- Rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och upphävande av förordning (EG) nr 779/97[31].

- Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren[32].

(41) Eftersom ett nytt, heltäckande kontrollsystem införs genom denna förordning bör förordning (EG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken och rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd upphävas.

---

26 EUT L 345, 28.12.2005, s. 5.
27 EUT L 340, 23.12.2005, s. 3.
28 EUT L 65, 7.3.2006, s. 1.
29 EUT L 122, 11.5.2007, s. 7.
30 EUT L 157, 19.6.2007, s. 1.
31 EUT L 248, 22.9.2007, s. 1.
32 EGT L 115, 9.5.1996, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1
Syfte

Genom denna förordning upprättas ett gemenskapssystem för kontroll, övervakning, inspektion och tillsyn av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs (nedan kallat *gemenskapens kontrollsystem*).

Artikel 2
Räckvidd

Denna förordning ska tillämpas på all verksamhet som bedrivs på medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens vatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar, medborgare i medlemsstater, som har att göra med

(a) bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser,

(b) vattenbruk,

(c) beredning, transport och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 3
Förhållande till internationella och nationella bestämmelser

1. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar de särskilda bestämmelser som återfinns i fiskeavtal mellan gemenskapen och tredjeländer eller som är tillämpliga inom ramen för regionala fiskeriorganisationer eller liknande arrangemang där gemenskapen är avtalsslutande part eller samarbetande icke avtalsslutande part.

2. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nationella kontrollåtgärder som går utöver minimikraven, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapsrätten och den gemensamma fiskeripolitiken. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna anmäla dessa kontrollåtgärder.

Artikel 4
Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i förordning (EG) nr 2371/2002 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

(1) *fiskeverksamhet*: sökande efter fisk, utsättning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord, beredning ombord, överföring och placering i bur av fisk och fiskeriprodukter.

(2) *bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken*: gemenskapslagstiftningen om bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk och beredning, transport och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

(3) *verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken*: bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk och beredning, transport och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

(4) *kontroll*: övervakning, inspektion och tillsyn.

(5) *inspektion*: alla kontroller på plats av att tillämpliga bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken följs som genomförs av inspektörer och antecknas i inspektionsrapporter.

(6) *tjänsteman*: en person som auktoriserats av en nationell myndighet, kommissionen eller Gemenskapens kontrollorgan för fiske att genomföra en inspektion.

(7) *fiskelicens*: ett officiellt dokument som ger innehavaren rätt att i enlighet med nationella bestämmelser använda en viss fiskekapacitet för att yrkesmässigt nyttja levande akvatiska resurser. Licensen innehåller minimikrav för identifiering, tekniska egenskaper och utrustning för gemenskapens fiskefartyg.

(8) *fisketillstånd*: ett tillstånd som har utfärdats för ett av gemenskapens fiskefartyg som komplement till fiskelicensen och som ger det rätt att bedriva fiskeverksamhet i gemenskapens vatten i allmänhet och/eller särskild fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiskeri under särskilda omständigheter.

(9) *automatiskt identifieringssystem*: ett autonomt och kontinuerligt system för sjösäkerhet och sjötrafik som innebär att fartyg på elektronisk väg kan utbyta fartygsinformation som identifiering, position, kurs och hastighet med andra fartyg i närheten och myndigheter på land.

(10) *marint skyddat område*: ett område som genom lag, en internationellt överenskommen åtgärd eller någon annan giltig åtgärd har reserverats för att skydda en del av eller hela den där befintliga miljön.

(11) *centrum för fiskerikontroll*: ett operativt centrum upprättat av en flaggmedlemstat som har den tekniska kapaciteten att på avstånd övervaka fiskefartyg, samla in, lagra, verifiera och korskontrollera de uppgifter som erhålls via olika kommunikationssystem och vid behov göra informationen tillgänglig för flaggstatens eller kuststatens inspektörer.

(12) *omlastning*: överföring av alla eller en del av fiskeri- och vattenbruksprodukterna ombord på ett fartyg till ett annat fartyg.

(13) *risk*: sannolikheten att en händelse inträffar som skulle innebära en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(14) *riskhantering*: systematisk identifiering av risker och genomförande av alla de åtgärder som krävs för att begränsa dessa risker. Häri ingår verksamhet som data- och informationsinsamling, analys och bedömning av risker, planering och

genomförande av åtgärder samt regelbunden övervakning och utvärdering av processen och dess resultat, på grundval av källor och strategier på internationell nivå, gemenskapsnivå och nationell nivå.

(15) *aktör*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede.

(16) *parti*: en mängd fiskeriprodukter av en viss art som har genomgått samma behandling och som kan ha kommit från samma fångstområden och samma fartyg eller samma vattenbruksverksamhet.

(17) *beredning*: den process genom vilken produktformen framställdes. Häri ingår rengöring, filetering, isning, förpackning, konservering, frysning, rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller preparering av fisk för marknaden på något annat sätt.

(18) d*etaljhandel*: hantering och/eller beredning av produkter av levande akvatiska resurser och lagring av dem på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distributionsterminaler, catering, personalmatsalar, allmänna serveringsställen, restauranger eller liknande livsmedelsservice, affärer, distributionscentrum och grossistaffärer.

(19) *kontrollorganet*: Gemenskapens kontrollorgan för fiske i enlighet med rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005.

(20) *integrerat marint övervakningsnätverk*: ett nätverk för övervakning, identifiering och spårning som används för sjöfartsskydd och sjösäkerhet, skydd av den marina miljön, fiskerikontroll, gränskontroll, underlättande av handel och allmän tillsyn över att lagen följs.

(21) *uppgifter från fartygsövervakningssystem*: uppgifter om fiskefartygets identitet, geografisk position, datum, tid, kurs och hastighet som översänds av satellitföljare installerade ombord på fiskefartyg till flaggstatens centrum för fiskerikontroll.

(22) *uppgifter från system för positionsbestämning*: uppgifter som härrör från fjärravkända bilder och har insamlats av centrum för fiskerikontroll som ger en överblick över förekomsten av fartyg i ett visst havsområde.

(23) *fleråriga planer*: återhämtningsplaner enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002, förvaltningsplaner enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 liksom andra gemenskapsbestämmelser om särskilda förvaltningsåtgärder för vissa fiskbestånd under flera år som har antagits på grundval av artikel 37 i EG-fördraget.

(24) *kuststat*: den stat i vars vatten, det vill säga vatten som står under kuststatens överhöghet eller jurisdiktion, eller i vars hamnar en verksamhet äger rum.

AVDELNING II
ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 5
Allmänna principer

1. Medlemsstaterna ska kontrollera den verksamhet som bedrivs av fysiska och juridiska personer som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorier och i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion, i synnerhet fiske, omlastning, överföring av fisk till burar eller vattenbruksanläggningar inklusive gödningsanläggningar, landning, import, transport, saluföring och lagring av fiskeriprodukter.

2. Medlemsstaterna ska också kontrollera tillträdet till vatten och resurser samt verksamhet utanför gemenskapens vatten som utförs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och, utan att det påverkar flaggmedlemsstatens primära ansvar, av deras medborgare.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder, tilldela de ekonomiska, mänskliga och tekniska resurser samt fastställa den administrativa och tekniska struktur som krävs för att sörja för att inspektion, övervakning och tillsyn utförs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. De ska ställa tillräckliga medel till sina behöriga myndigheters och tjänstemäns förfogande, så att de kan utföra sina uppgifter.

4. Medlemsstaterna ska se till att kontroll, inspektion, övervakning och tillsyn utförs på icke-diskriminerande grund med avseende på de sektorer, fartyg och personer som tas ut för inspektion, och på grundval av riskhantering.

5. I varje medlemsstat ska en enda myndighet samordna alla nationella kontrollmyndigheters verksamhet. Den ska också ansvara för samordning av insamling och kontroll av uppgifter om fiskeverksamhet samt för att rapportera till och samarbeta med kommissionen, andra medlemsstater och tredjeländer.

6. En förutsättning för att få utbetalt stöd från Europeiska fiskerifonden enligt rådets förordning (EG) nr 1198/2006 och gemenskapens ekonomiska stöd till de åtgärder som avses i artikel 8 a i rådets förordning (EG) nr 861/2006 är att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter att säkerställa efterlevnad och tillsyn av bestämmelserna om bevarande, kontroll, inspektion och tillsyn i den gemensamma fiskeripolitiken som berör, eller inverkar på effektiviteten av de finansierade åtgärderna, och att för detta ändamål använda och upprätthålla ett effektivt system för inspektion, övervakning och tillsyn.

7. Kommissionen och medlemsstaterna ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden se till att målen med denna förordning uppnås i förvaltningen och kontrollen av gemenskapens ekonomiska stöd.

AVDELNING III
ALLMÄNNA VILLKOR FÖR TILLTRÄDE TILL VATTEN OCH RESURSER

Artikel 6
Fiskelicens

1. Gemenskapens fiskefartyg får endast användas för yrkesmässigt nyttjande av levande akvatiska resurser om det har en giltig fiskelicens.

2. Flaggmedlemsstaten ska utfärda och hantera fiskelicenser för gemenskapens fiskefartyg. Den ska se till att uppgifterna i fiskelicensen är korrekta och överensstämmer med uppgifterna i det register över gemenskapens fiskeflotta som avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 2371/2002.

3. Flaggmedlemsstaten ska tillfälligt återkalla fiskelicensen för ett fartyg som är föremål för tillfälligt stillaliggande enligt beslut av denna medlemsstat och som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med artikel 45.1 d i förordning (EG) nr 1005/2008.

4. Flaggmedlemsstaten ska slutgiltigt återkalla fiskelicensen för fartyg som är föremål för en åtgärd för att anpassa fiskekapaciteten enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med artikel 45.1 d i förordning (EG) nr 1005/2008.

Artikel 7
Fisketillstånd

1. Ett fiskefartyg från gemenskapen som är verksamt i gemenskapens vatten ska endast ha rätt att bedriva fiskeverksamhet om det innehar ett giltigt fisketillstånd utfärdat av de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten. Ett fiskefartyg från gemenskapen som är verksamt i gemenskapens vatten ska endast ha rätt att bedriva särskild fiskeverksamhet om denna anges i dess giltiga fisketillstånd när fisket eller fiskezonerna omfattas av

   a) ett system för förvaltning av fiskeansträngning,

   b) en flerårig plan,

   c) ett marint skyddat område,

   d) en plan för successiv minskning av utkasten,

   e) experimentellt fiske i vetenskapligt syfte,

   f) fiskeverksamhet med bottenredskap i områden som inte faller under en regional fiskeriorganisations ansvar,

   g) andra fall som regleras i gemenskapslagstiftningen.

2. Om en medlemsstat har infört en särskild nationell ordning för fisketillstånd ska den, på begäran, till kommissionen lämna in en sammanfattning av de uppgifter som

lämnas i tillståndsansökningarna och de samlade uppgifterna om fiskeansträngningen i samband med detta.

3. Om flaggmedlemsstaten har antagit nationella bestämmelser i form av en nationell ordning för fisketillstånd för att kunna göra en individuell fördelning av de fiskemöjligheter som medlemsstaten tilldelats ska den på begäran till kommissionen sända in uppgifter om de fartyg som fått tillstånd för ett visst fiske.

4. Ett fisketillstånd får inte utfärdas om fartyget i fråga inte har erhållit en fiskelicens i enlighet med artikel 6 eller om dess fiskelicens tillfälligt eller slutgiltigt har återkallats. Ett fisketillstånd ska automatiskt upphöra att gälla om den licens som är knuten till fartyget slutgiltigt har återkallats. Det skall upphöra att gälla tillfälligt om fiskelicensen dragits in tillfälligt.

5. Beslut om format och förfarande för utfärdande av fiskelicenser och fisketillstånd ska fattas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 8
Märkning av fiskeredskap

1. Ett fartygs befälhavare ska respektera villkor och begränsningar avseende märkning och identifiering av fartyg och deras redskap.

2. Närmare bestämmelser för märkning och identifiering av fartyg och deras redskap ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 9
Fartygsövervakningssystem

1. Medlemsstaterna ska använda ett satellitbaserat fartygsövervakningssystem för att på ett effektivt sätt kunna övervaka den fiskeverksamhet som fiskefartyg som för deras flagg bedriver oavsett var de befinner sig samt fiskeverksamhet i deras vatten. Medlemsstaterna ska regelbundet övervaka att dessa uppgifter är korrekta och snabbt vidta åtgärder om uppgifter befinns vara felaktiga.

2. Ett fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer ska ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum gör att fartyget automatiskt lokaliseras och identifieras av fartygsövervakningssystemet. Den ska också göra det möjligt för flaggstatens centrum för fiskerikontroll att registrera fiskefartyget. För fartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter ska denna punkt tillämpas från och med den 1 januari 2012.

3. När ett fiskefartyg befinner sig i en annan medlemsstats vatten ska flaggmedlemsstaten tillhandahålla uppgifter från fartygsövervakningssystemet om detta fartyg genom automatisk överföring till kustmedlemsstaternas centrum för fiskerikontroll. Uppgifter från fartygsövervakningssystemet ska också på begäran tillhandahållas den medlemsstat i vars hamnar ett fiskefartyg kan förväntas landa sina fångster eller i vars vatten fiskefartyget kan förväntas fortsätta sin fiskeverksamhet.

4. Om ett fiskefartyg från gemenskapen är verksamt i ett tredjelands vatten eller i områden på det fria havet där fiskeresurserna förvaltas av en internationell

organisation och om avtalet med detta tredjeland eller den internationella organisationens tillämpliga regler så föreskriver ska dessa uppgifter också göras tillgängliga för detta land eller denna organisation.

5. Medlemsstaterna ska göra detaljerade och aggregerade data tillgängliga för slutanvändarna i enlighet med artikel 2 i i rådets förordning (EG) nr 199/2008,[33] för att stödja vetenskaplig analys i enlighet med villkoren i artikel 18 i den förordningen.

6. Gemenskapsfartyg med en största längd på högst 15 meter får undantas från kravet att vara utrustade med fartygsövervakningssystem om de

   a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, eller

   b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.

7. Tredjeländers fiskefartyg som är verksamma i gemenskapens vatten ska ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum på samma sätt som befälhavare på gemenskapens fiskefartyg gör innebär att fartyget automatiskt lokaliseras och identifieras av fartygsövervakningssystemet.

8. Medlemsstaterna ska inrätta och driva centrum för fiskerikontroll med uppgift att övervaka fiskeverksamheten och fiskeansträngningen. En medlemsstats centrum för fiskerikontroll ska övervaka de fiskefartyg som för dess flagg, oavsett i vilka vatten de verkar eller i vilken hamn de befinner sig, samt gemenskapens fiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg och tredjeländers fiskefartyg som omfattas av ett fartygsövervakningssystem och som är verksamma i vatten som lyder under denna medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.

9. Varje flaggmedlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för deras centrum för fiskerikontroll och vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att dess centrum för fiskerikontroll har de personalresurser som krävs och är utrustade med datorutrustning och program som möjliggör automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring. Medlemsstaterna ska anordna med säkerhetskopiering och förfaranden för återskapande av data i händelse av systemfel. Medlemsstaterna får driva gemensamma centrum för fiskerikontroll.

10. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 10
Automatiskt identifieringssystem

1. Ett fiskefartyg vars största längd är 15 meter eller mer ska vara utrustat med och ha i drift ett automatiskt identifieringssystem som uppfyller de prestandanormer som har fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen enligt kapitel V regel 19 sektion 2.4.5 i 1974 års SOLAS-konvention i gällande version.

---

33 EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

2. Medlemsstaterna ska använda uppgifter från automatiska identifieringssystem för korskontroller mot andra tillgängliga uppgifter i enlighet med artiklarna 102 och 103. Medlemsstaterna ska därför se till att uppgifter från det automatiska identifieringssystemet om fiskefartyg som för deras flagg finns tillgängliga för deras nationella tillsynsmyndigheter. Medlemsstaterna ska regelbundet övervaka att dessa uppgifter är korrekta och snabbt vidta åtgärder om uppgifter befinns vara felaktiga.

Artikel 11
System för positionsbestämning

1. Medlemsstaterna ska använda ett system för positionsbestämning som innebär att de kan jämföra de positioner som härrör från fjärravkända bilder som har sänts till jorden från satelliter eller andra likvärdiga system med uppgifter från fartygsövervakningssystem eller automatiska identifieringssystem i syfte att undersöka förekomsten av fiskefartyg i ett område. Medlemsstaterna ska se till att deras centrum för fiskerikontroll har den tekniska kapacitet som krävs för att använda ett system för positionsbestämning.

2. Kommissionen får kräva att en medlemsstat använder ett system för positionsbestämning för ett visst fiskeri vid en viss tidpunkt.

Artikel 12
Överföring av uppgifter för övervakningsinsatser

Uppgifter från fartygsövervakningssystemet, det automatiska identifieringssystemet och systemet för positionsbestämning som samlas in inom ramen för denna förordning kan överföras till kommissionens organ och andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna som ägnar sig åt övervakning med avseende på sjösäkerhet och sjöfartsskydd, gränskontroll, skydd av den marina miljön och allmän tillsyn över att lagen följs.

Artikel 13
Ny teknik

1. Rådet får med stöd av artikel 37 i fördraget fatta beslut om skyldighet att använda elektroniska övervakningsanordningar och spårbarhetsverktyg som genetisk analys. För att kunna ta ställning till vilken teknik som ska användas ska medlemsstaterna i samarbete med kommissionen eller det organ den utser genomföra pilotprojekt om spårbarhetsverktyg som genetisk analys före den 1 juni 2013.

2. Rådet ska med stöd av artikel 37 i fördraget besluta om införandet av annan ny teknik för fiskerikontroll när denna leder till bättre efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken på ett kostnadseffektivt sätt.

AVDELNING IV
FISKEÖVERVAKNING

Kapitel I
Övervakning av nyttjandet av fiskemöjligheter

AVSNITT 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 14
Loggbok

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser ska befälhavare på fiskefartyg från gemenskapen som har en största längd på 10 meter eller mer föra loggbok, i vilken de ska ange alla fångstmängder över 15 kg i levande vikt som finns ombord av varje art, datum och geografiskt område, uttryckt med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion, eller i tillämpliga fall statistisk rektangel, där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen för dessa fångster och vilken typ av fiskeredskap som använts. De mängder av varje art som har kastats överbord ska också registreras i loggboken. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i loggboken är korrekta.

2. För fiske som omfattas av ett system för fiskeansträngning ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg i sina loggböcker registrera och redogöra för den tid som har tillbringats i området enligt följande:

   a) För släpredskap:

      i) Ankomst till och avfärd från hamn.

      ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.

      iii) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kg levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller en hamn i området anlöps.

   b) För passiva redskap:

      i) Ankomst till och avfärd från hamn.

      ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.

      iii) Datum och klockslag för utsättning eller vittjning av passiva redskap i dessa områden.

iv) Datum och klockslag för avslutande av den fiskeverksamhet som inbegrep dessa passiva redskap.

v) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kg levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller en hamn i området anlöps.

3. Uppskattningar av kvantiteter i kg av fisk ombord som förs in i loggboken får inte avvika med mer än 5 % från den kvantitet fisk som fartyget har ombord.

4. För att omräkna lagrad och beredd fisks vikt till levande vikt ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg använda den omräkningsfaktor som har fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 111.

5. Befälhavare på tredjeländers fiskefartyg som är verksamma i gemenskapens vatten ska registrera de uppgifter som anges i denna artikel på samma sätt som befälhavare på gemenskapens fiskefartyg.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 15
Elektronisk registrering och överföring av loggboksuppgifter

1. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en största längd på 10 meter eller mer ska registrera uppgifter i fiskeloggboken på elektronisk väg och överföra dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg minst en gång om dagen.

2. Punkt 1 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den 1 januari 2012. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter får undantas från punkt 1 om de

a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, eller

b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.

Artikel 16
Fartyg som inte omfattas av kraven på loggbok

1. Varje medlemsstat ska genom stickprovskontroller övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som är undantagna från kraven i artikel 14 för att säkerställa att dessa fartyg följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. För detta ändamål ska varje medlemsstat upprätta en plan för provtagningen på grundval av den metod som kommissionen antar i enlighet med förfarandet i artikel 111 och varje år före den 31 januari översända denna till kommissionen med angivande av vilka metoder som har använts vid upprättandet av planen.

Provtagningsplanerna ska så långt möjligt vara oförändrade över tiden och standardiserade inom regioner.

Artikel 17
Förhandsanmälan

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg eller deras företrädare minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamn, om de behöriga myndigheterna inte har lämnat tillstånd till tidigare ankomst, lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser de vill använda:

   a) Fartygets identitet.

   b) Namnet på den utsedda destinationshamnen och syftet med anlöpet, t.ex. landning, omlastning, tillgång till tjänster.

   c) Fisketillstånd eller i förekommande fall tillstånd att stödja fiskeverksamhet eller lasta om fiskeriprodukter.

   d) Datum för fiskeresan och de områden där fångsterna gjordes.

   e) Beräknad ankomstdag och ankomsttid till hamn.

   f) Mängder för varje art som finns ombord, inklusive nollfångster.

   g) Vilka mängder av varje art som ska landas eller omlastas.

2. Befälhavaren på ett fiskefartyg från gemenskapen, eller dennes ombud, som för loggbok på elektronisk väg i enlighet med artikel 15 ska översända den förhandsanmälan som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten på elektronisk väg. De loggboksuppgifter som avses i artikel 14 och den förhandsanmälan som avses i punkt 1 i denna artikel får översändas tillsammans om alla erforderliga uppgifter framgår.

3. När ett fiskefartyg från gemenskapen avser att anlöpa en hamn i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten och har översänt den förhandsanmälan som avses i punkt 1 på elektronisk väg ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet vidarebefordra den förhandsanmälan som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten på elektronisk väg.

4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 111 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstområdena, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade.

Artikel 18
Omlastning

Omlastning till havs är förbjuden i gemenskapens vatten. Omlastning är endast tillåten om tillstånd lämnas i de hamnar i medlemsstaterna som utsetts för detta ändamål och på de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 19
Omlastningsdeklaration

1. Befälhavarna, eller deras ombud, på både det omlastande och det mottagande fartyget ska så snart som möjligt och senast 24 timmar efter omlastningen lämna in en omlastningsdeklaration

   (a) till sin flaggmedlemsstat och

   (b) till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten om omlastningen har ägt rum i en annan medlemsstats hamn.

2. Omlastningsdeklarationen ska om möjligt lämnas in på elektronisk väg. Om deklarationen lämnas in på elektronisk väg ska den endast översändas till flaggmedlemsstaten, även om omlastningen ska äga rum i en annan medlemsstats hamn. Flaggmedlemsstaten ska omedelbart efter mottagandet vidarebefordra omlastningsdeklarationen till den berörda hamnmedlemsstaten.

3. Omlastningsdeklarationen ska innehålla uppgift om mängden fiskeriprodukter av varje art som har omlastats, datum och plats för varje fångst, namnen på de inblandade fartygen och omlastnings- och bestämmelsehamnarna. Befälhavarna på båda fartygen ska ansvara för att deklarationerna är korrekta.

4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 111 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstområdena, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade.

5. Förfaranden och former för omlastningen ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 20
Landnings- och omlastningstillstånd

1. Gemenskapens fiskefartyg ska endast beviljas tillstånd att landa eller omlasta om de uppgifter som avses i artikel 17 är fullständiga.

2. Landning får inte påbörjas förrän tillstånd har lämnats av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

3. För att tillstånd att påbörja landning eller omlastning i hamn ska kunna lämnas ska en kontroll av att de insända uppgifter som avses i punkt 1 är fullständiga och, när så erfordras, en inspektion göras.

4. När de behöriga myndigheterna lämnar tillstånd att landa ska de tilldela landningen ett unikt landningsnummer (ULN) och meddela fartygets befälhavare detta. Om landningen avbryts får den inte återupptas förrän tillstånd lämnas.

Artikel 21
Landningsdeklaration

1. Befälhavaren är ansvarig för riktigheten av landningsdeklarationen som minst ska innehålla uppgift om de landade mängderna av varje art i enlighet med artikel 14, i vilket område de fångats och vilket datum.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare eller deras ombud på gemenskapens fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer översända uppgifterna i landningsdeklarationen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten på elektronisk väg inom två timmar efter det att landningen har fullbordats.

3. När ett av gemenskapens fiskefartyg landar sin fångst i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet vidarebefordra uppgifterna i landningsdeklarationen till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fångsten landades på elektronisk väg.

4. Punkt 2 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den 1 januari 2012. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter kan undantas från tillämpningen av punkt 2 om de

   a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, eller

   b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.

5. För fartyg som undantas från kravet i punkt 2 ska befälhavare eller deras ombud i samband med landningen sammanställa en landningsdeklaration och så snart som möjligt, dock senast 24 timmar efter landningen, översända denna till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen har ägt rum.

6. Förfaranden och former för landningdeklarationer ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 22
Fartyg som undantas från kraven på landningsdeklarationer

1. Varje medlemsstat ska genom stickprovskontroller övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som är undantagna från kraven på landningsdeklarationer i artikel 21.1 och 21.2 för att säkerställa att dessa fartyg följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. För detta ändamål ska varje medlemsstat upprätta en plan för provtagningen på grundval av den metod som kommissionen antar i enlighet med förfarandet i artikel 111 och varje år före den 31 januari översända denna till kommissionen med angivande av vilka metoder som har använts vid upprättandet av planen. Provtagningsplanerna ska så långt möjligt vara oförändrade över tiden och standardiserade inom regioner.

AVSNITT 2
MEDLEMSSTATERNAS REGISTRERING OCH UTBYTE AV UPPGIFTER

Artikel 23
Registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning

1. Varje medlemsstat ska registrera alla relevanta uppgifter om de fiskemöjligheter som avses i detta kapitel, uttryckta både i fångster och fiskeansträngning, och bevara originalen under en period om tre år eller längre i enlighet med nationella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna ska före den femtonde i varje månad genom dataöverföring meddela kommissionen eller det organ den har utsett alla uppdaterade uppgifter som avses i punkt 1 som har registrerats under den föregående månaden.

3. Alla fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av gemenskapens fiskefartyg ska avräknas från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.

Artikel 24
Utbyte av uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 ska medlemsstater i vilka fångster landas, på begäran av andra medlemsstater, på elektronisk väg tillhandahålla uppgifter om landningar, försäljning, omlastningar eller transport av fiskeriprodukter som har gjorts i dess hamnar eller vatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion av fiskefartyg som för den begärande medlemsstatens flagg.

2. Denna information ska minst bestå av berört fartygs namn och distriktsbeteckning, vilka fiskmängder per bestånd eller grupp av bestånd som detta fartyg landat, sålt eller lastat om samt dagen och platsen för landningen, försäljningen, omlastningen eller transporten. Denna information ska lämnas inom fyra arbetsdagar efter den dag

då medlemsstaten begärde den om inget annat har överenskommits mellan de berörda medlemsstaterna.

3. På kommissionens begäran ska den medlemsstat där landningen, saluföringen, omlastningen eller transporten har ägt rum sända in dessa upplysningar till kommissionen på elektronisk väg samtidigt som den sänder dem till fartygets flaggmedlemsstat.

Artikel 25
Uppgifter om uttömning av fiskemöjligheter

1. En medlemsstat ska utan dröjsmål informera kommissionen när den finner att

   a) fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av fiskefartyg som för dess flagg bedöms uppgå till 80 % av denna kvot, eller

   b) 80 % av den maximala fiskeansträngningen för ett fiskeområde som är tillämplig på alla de fiskefartyg som för dess flagg, eller en del av dessa, bedöms ha nåtts.

2. I dessa fall ska den på kommissionens begäran lämna mer detaljerad och frekvent information än den som avses i artikel 23 till kommissionen.

AVSNITT 3
STÄNGNING AV FISKE

Artikel 26
Stängning av fiske från medlemsstaternas sida

1. Varje medlemsstat ska fastställa det datum från och med vilket

   a) fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av fiskefartyg som för dess flagg ska bedömas ha uttömt denna kvot,

   b) den maximala fiskeansträngningen för en fiskezon som är tillämplig på alla de fiskefartyg som för dess flagg, eller en del av dessa, ska bedömas ha nåtts.

2. Från och med det datum som avses i punkt 1 ska medlemsstaten i fråga förbjuda fartyg som för dess flagg att fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd och att bevara ombord, omlasta och landa fisk som fångats efter detta datum, och fastställa ett datum fram till vilket det är tillåtet att lasta om och landa fångster eller lämna in de senaste fångstdeklarationerna.

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska offentliggöras av den berörda medlemsstaten och omedelbart meddelas kommissionen och övriga medlemsstater. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien). Från och med det datum då den berörda medlemsstaten offentliggör beslutet ska medlemsstaterna se till att fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg inte bevarar ombord, landar eller omlastar fisken i fråga eller placerar den i bur i deras vatten eller på deras territorier.

4. Kommissionen ska hålla de upplysningar som den tagit emot enligt denna artikel tillgängliga för medlemsstaterna på elektronisk väg.

Artikel 27
Stängning av fiske från kommissionens sida

1. Om kommissionen finner att en medlemsstat inte har fullgjort sin skyldighet att lämna de månatliga uppgifter om fiskemöjligheterna som avses i artikel 23.2 får den fastställa ett datum då 80 % av denna medlemsstats fiskemöjligheter bedöms vara uttömda och ett datum då fiskemöjligheterna ska anses vara uttömda.

2. Om kommissionen finner att de fiskemöjligheter som tilldelats gemenskapen eller en medlemsstat anses vara uttömda, ska den på grundval av de uppgifter som avses i artikel 26 eller på eget initiativ meddela den berörda medlemsstaten detta och förbjuda fiskeverksamhet för det område, de redskap, det bestånd, grupp av bestånd eller flotta som berörs av denna fiskeverksamhet.

Artikel 28
Korrigerande åtgärder

1. När kommissionen har stoppat fisket på grund av att de fiskemöjligheter som tilldelats en medlemsstat eller grupp av medlemsstater eller gemenskapen antas vara uttömda, och det visar sig att en medlemsstat i själva verket inte har uttömt sina fiskemöjligheter ska följande bestämmelser tillämpas.

2. Om den skada som en medlemsstat lidit genom att fisket förbjudits innan dess fiskemöjligheter hade uttömts inte har avhjälpts ska åtgärder beslutas på det sätt som avses i artikel 111 i syfte att på ett lämpligt sätt avhjälpa den skada som förorsakats. Dessa åtgärder kan innebära att en medlemsstat som överskridit sin kvot får sina fiskemöjligheter reducerade och att de mängder som dras av på ett lämpligt sätt delas ut till de medlemsstater vilkas fiskeverksamhet har stoppats innan deras fiskemöjligheter har uttömts.

3. Dessa avdrag och efterföljande tilldelningar ska göras med hänsyn till i första hand de arter och zoner för vilka fiskemöjligheterna har fastställts. Detta kan göras under det år skadan uppstår eller under något av de följande åren.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 111, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.

Kapitel II
Övervakning av flottförvaltningen

AVSNITT 1
FISKEKAPACITET

Artikel 29
Fiskekapacitet

1. Medlemsstaterna ska ansvara för genomförandet av de kontroller som krävs för att säkerställa att den totala kapacitet som motsvarar de fiskelicencer som en medlemsstat har utfärdat, i GT och i kW, inte vid något tillfälle överstiger den maximala kapacitet för den medlemsstaten som har fastställts i enlighet med

   a) artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002,

   b) rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004[34],

   c) kommissionens förordning (EG) nr 1438/2003 av den 12 augusti 2003[35], och

   d) kommissionens förordning (EG) nr 2104/2004 av den 9 december 2004[36].

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 111, särskilt för

   a) registrering av fiskefartyg,

   b) kontroll av fiskefartygens maskinstyrka,

   c) kontroll av fiskefartygens tonnage,

   d) kontroll av fiskeredskapens typ, nummer och egenskaper.

3. Medlemsstaterna ska som en del av den rapport som avses i artikel 110 meddela kommissionen vilka kontrollmetoder som används, tillsammans med namn och adresser till de organ som ansvarar för genomförandet av de kontroller som avses i punkt 2.

---

34 EUT L 102, 7.4.2004, s. 9.
35 EUT L 204, 13.8.2003, s. 21.
36 EUT L 365, 10.12.2004, s. 19.

AVSNITT 2: MOTORSTYRKA

Artikel 30
Övervakning av motorstyrka

1. Fiske är endast tillåtet med fiskefartyg med motorer vilkas effekt inte överstiger den som anges i motorcertifikatet.

2. Det är förbjudet att manipulera en motor i syfte att öka dess effekt till ett värde som överstiger den maximieffekt som anges i motorcertifikatet.

3. Det är förbjudet att använda nya motorer eller utbytesmotorer som inte fått officiellt godkännande av den berörda medlemsstaten.

4. Medlemsstaterna ska se till att den effekt som anges i motorcertifikatet inte överskrids. Medlemsstaterna ska som en del av den rapport som avses i artikel 110 meddela kommissionen vilka kontrollåtgärder de har vidtagit för att säkerställa att motorstyrkan inte överskrids.

Artikel 31
Certifiering av motorstyrka

1. Medlemsstaternas myndigheter ska officiellt godkänna att nya motorer, utbytesmotorer och motorer som har modifierats tekniskt inte kan producera större effekt än den som anges i motorcertifikatet. Sådana godkännanden ska endast utfärdas om motorn inte kan producera större effekt än den angivna.

2. Medlemsstaternas myndigheter får överlåta certifieringen av motorstyrka till klassificeringssällskap, tillverkare av motorer eller andra aktörer som har den expertkunskap som krävs för att göra den tekniska kontrollen av motorstyrkan. Dessa klassificeringssällskap, tillverkare eller andra aktörer ska endast certifiera att motorer inte kan producera större effekt än den officiellt angivna om det inte finns någon möjlighet att öka motorns prestanda över den effekt som anges i motorcertifikatet.

Artikel 32
Korskontroller av motorstyrka

1. Medlemsstaterna ska utföra korskontroller av uppgifter för att verifiera att motorstyrkan överensstämmer med all information som de administrativa organen har tillgång till om fartygets tekniska egenskaper. De ska särskilt verifiera uppgifterna i

   a) fartygsövervakningssystemet,

   b) loggboken,

   c) det EIAPP-certifikat (Engine International Air Pollution Prevention) som utfärdats för motorn i enlighet med bestämmelserna i bilaga VI till MARPOL-konventionen 73/78,

d) klasscertifikat utfärdade av en erkänd organisation som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg i den mening som avses i direktiv 94/57/EG,

e) sjövärdighetsintyget,

f) registret över gemenskapens fiskeflotta, och

g) andra dokument som innehåller relevant information om fartygets motorstyrka eller andra därmed förknippade tekniska egenskaper.

2. När det finns tecken på att ett fiskefartygs motor har större effekt än den som anges i fiskelicensen ska medlemsstaterna göra en fysisk kontroll av motorstyrkan.

Kapitel III
Övervakning av fleråriga planer

Artikel 33
Omlastning i hamn

Gemenskapens fiskefartyg som bedriver fiskeri som omfattas av en flerårig plan får inte överföra sina fångster till andra fartyg eller fordon utan att först landa fångsterna för vägning hos en auktionsinrättning eller annat organ som medlemsstaterna har godkänt.

Artikel 34
Utsedda hamnar

1. Rådet får, när det antar en flerårig plan, fatta beslut om ett tröskelvärde som ska tillämpas på den levande vikten av arter som omfattas av en flerårig plan, ovanför vilket fartyg måste landa sina fångster i en utsedd hamn.

2. När en större mängd fisk än det tröskelvärde som avses i punkt 1 ska landas ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg se till att fångsten endast landas i en utsedd hamn i gemenskapen. När den fleråriga planen tillämpas inom ramen för en regional fiskeriförvaltningsorganisation får landningen ske i en hamn som tillhör en avtalsslutande part till denna organisation.

3. Varje medlemsstat ska utse hamnar där de landningar som avses i punkt 2 ska äga rum.

4. En utsedd hamn ska uppfylla följande villkor:

a) Begränsade landningstider.

b) Begränsade landningsplatser.

c) Full inspektionstäckning under landningstiderna och på alla landningsplatser.

d) Den genomsnittliga landade vikten av de arter som omfattas av en flerårig plan ska utgöra minst 5 % av den totala vikten som landas i hamnen. Referensperioden för beräkning av detta genomsnitt ska vara de tre omedelbart föregående åren.

Artikel 35
Separat förvaring av återhämtningsarter

1. Det är förbjudet att förvara arter som omfattas av en flerårig plan blandade med andra fiskeriprodukter ombord på gemenskapens fiskefartyg, oavsett lådans beskaffenhet och mängden fisk.

2. Lådor som innehåller arter som omfattas av en flerårig plan ska vara ordentligt märkta med en etikett som anger dessa arters FAO-koder och stuvas i lastutrymmet på ett sådant sätt att de är åtskilda från andra lådor.

Artikel 36
Nationella kontrollprogram

1. Medlemsstaterna ska utarbeta ett nationellt kontrollprogram för varje flerårig plan.

2. Medlemsstaterna ska fastställa särskilda riktmärken för inspektionerna i enlighet med bilaga I. Dessa riktmärken ska regelbundet ses över mot bakgrund av genomgångar av de resultat som har uppnåtts. Riktmärken för inspektioner ska utvecklas stegvis till dess att de uppnår de mål för riktmärken som fastställs i bilaga I.

Kapitel IV
Övervakning av tekniska åtgärder

AVSNITT 1
ANVÄNDNING AV FISKEREDSKAP

Artikel 37
Fiskeredskap

1. Fiskeredskap som används i ett fiskeri ska uppfylla de tekniska krav som fastställts för detta fiskeri i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. I fiskevatten där det är tillåtet att ha fler än två slags fiskeredskap ombord ska det redskap som inte används stuvas undan så att det inte kan användas utan vidare i enlighet med följande regler:

   a) Nätredskap, vikter och liknande utrustning ska lösgöras från trålbord, sveplinor, trålvarp och rep.

   b) Nätredskap som finns på däck eller ovanför däck ska vara säkert fastgjorda.

   c) Långrevar ska stuvas undan på lägre däck.

Artikel 38
Fångsternas sammansättning

1. Om fångsterna ombord på något av gemenskapens fiskefartyg tagits med nätredskap med olika minsta maskstorlek under samma resa ska artsammansättningen beräknas för varje del av den fångst som tagits under olika förhållanden. Varje ändring av en tidigare använd maskstorlek, liksom av fångstsammansättningen ombord vid tidpunkten för denna ändring ska därför antecknas i loggboken och landningsdeklarationen.

3. I speciella fall får närmare bestämmelser om hur en stuvningsplan över beredda produkter för varje art ska utarbetas och hållas uppdaterad antas i enlighet med förfarandet i artikel 111, med angivande av produkternas placering i lastutrymmet.

AVSNITT 2
ÖVERVAKNING AV MARINA SKYDDADE OMRÅDEN

Artikel 39
Fartygsövervakningssystem

1. När ett marint skyddat område inrättas ska den position som avgränsar den geografiska polygonen och motsvarande loxodromer och fartygspositioner mätas i enlighet med tillämplig standard.

2. Gemenskapens fiskefartygs fiskeverksamhet i fiskeområden där ett marint skyddat område har inrättats ska övervakas av kuststatens centrum för fiskerikontroll, som ska ha ett system för att upptäcka och registrera att fartyg seglar in i, genom och ut ur det marina skyddade området.

3. Kuststatens centrum för fiskerikontroll ska ha ett larmsystem som automatiskt kan upptäcka att fartyg seglar in i det marina skyddade området. Larmsystemet ska också finnas ombord på fartyget så att fartygets befälhavare underrättas om att fartyget håller på att segla in i det marina skyddade området.

4. Medlemsstaterna ska upprätta ett larmsystem som upptäcker att fartyg seglar in i den säkerhetszon som omger det område som ska skyddas.

5. Genom undantag från artikel 8.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 ska dataöverföringen ske med en frekvens på minst en gång var 15:e minut när ett fartyg går in i säkerhetszonen och ske i realtid när fartyget seglar in i det marina skyddade området.

Artikel 40
Genomsegling av ett marint skyddat område

1. Alla fiskefartyg har rätt att segla genom ett marint skyddat område under förutsättning att

   a) alla redskap som medförs ombord är surrade och stuvade under genomseglingen, och

b) hastigheten under genomseglingen inte understiger sex knop.

2. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg som har för avsikt att segla genom ett marint skyddat område ska lämna följande uppgifter till flaggmedlemsstatens och kustmedlemsstatens myndigheter i form av en anmälan om genomsegling:

a) Fartygets namn, distriktsbeteckning, radioanropssignal och befälhavarens namn.

b) De geografiska koordinaterna för fartygets position.

c) Datum och klockslag för varje insegling i ett marint skyddat område.

d) Datum och klockslag för varje utsegling ur ett marint skyddat område.

AVSNITT 3
ÖVERVAKNING AV MINSKNINGEN AV UTKASTEN

Artikel 41
Registrering av utkast

1. Befälhavare på fiskefartyg ska registrera alla utkast över 15 kg omräknat i levande vikt och utan dröjsmål översända dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna på elektronisk väg.

2. Medlemsstaterna ska upprätta ett särskilt system för övervakning av fiskefartyg som för deras flagg med fisketillstånd enligt en plan för successiv minskning av utkasten.

Artikel 42
Loggbokskontroller

När fartyg är utrustade med fartygsövervakningssystem ska medlemsstaterna systematiskt kontrollera att de uppgifter som inkommer till centrumet för fiskerikontroll motsvaras av den verksamhet som registrerats i loggboken med hjälp av uppgifter från fartygsövervakningssystemet och i förekommande fall av uppgifter från observatörer. Sådana korskontroller ska registreras i maskinläsbart format och sparas i tre år.

AVSNITT 4
FREDNINGSTIDER I REALTID

Artikel 43
Allmänna bestämmelser

1. När ett fastställt tröskelvärde för bifångster nås ska området i fråga tillfälligt stängas för fiske i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt. En sådan fredningstid i realtid ska ha en fastställd längd på högst tio dagar.

2. Tröskelvärdet för bifångster ska beräknas som en procentuell andel av den levande vikten av varje art i den totala fångsten i ett drag, eller, när syftet med fredningstiden i realtid är att skydda unga exemplar av en viss art, en procentuell andel av antalet unga exemplar av en viss art jämförd med det totala antalet exemplar av denna art i draget.

Artikel 44
Fredningstider i realtid införda av medlemsstaterna

1. När ett inspektionsfartyg från kustmedlemsstaten eller ett inspektionsfartyg som deltar i en gemensam insats inom ramen för en gemensam insatsplan upptäcker att ett tröskelvärde för bifångster har överskridits ska inspektionsfartyget utan dröjsmål meddela kustmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. När mängden bifångster överstiger ett tröskelvärde för bifångster i ett drag ska fiskefartyget byta fiskeområde med minst fem nautiska mil från den position där det tidigare draget skedde innan det fortsätter fiska och utan dröjsmål meddela kustmedlemsstatens behöriga myndigheter. Om minst tre fiskefartyg har tvingats lämna ett fiskeområde till följd av att tröskelvärdet för bifångster har överskridits ska kustmedlemsstaten använda de uppgifter som mottagits från dessa fartyg för att införa en fredningstid i realtid.

3. Kustmedlemsstaten ska fatta beslut om fredningstid i realtid för området i fråga på grundval av den information som erhålls i enlighet med punkterna 1 och 2. Den ska utan dröjsmål meddela kommissionen och alla medlemsstater och tredjeländer vilkas fartyg har tillstånd att fiska i det berörda området att en fredningstid i realtid har införts. Fiskeverksamhet i ett sådant område ska vara förbjuden enligt beslutet att införa fredningstid i realtid.

Artikel 45
Fredningstider i realtid införda av kommissionen

1. Kommissionen får besluta att ett område tillfälligt ska stängas på grundval av erhållen information som visar att ett tröskelvärde för bifångster har nåtts om kustmedlemsstaten själv inte har genomfört en sådan stängning.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela alla medlemsstater och tredjeländer vilkas fartyg är verksamma i området och utan dröjsmål på sin officiella webbplats tillhandahålla en karta med koordinaterna för det tillfälligt stängda området, med angivande av stängningens varaktighet och gällande villkor för fiske i detta stängda område.

Artikel 46
Öppnande av ett tillfälligt stängt område

1. När minst 60 timmar har förflutit sedan det definierade området stängdes och under kontroll av kustmedlemsstatens inspektionsorgan ska ett begränsat antal fartyg som medför en vetenskaplig observatör utföra provfiske för att kontrollera mängden bifångster.

2. Om de operationer som avses i punkt 1 inte resulterar i att 60 % av tröskelvärdet för bifångster överskrids ska kustmedlemsstaten upphäva den fredningstid i realtid den har infört. Kustmedlemsstaten ska informera kommissionen och alla berörda medlemsstater och tredjeländer vilkas fartyg har tillstånd att fiska i området i fråga om att fredningstiden i realtid har upphävts.

3. Om kommissionen har infört en fredningstid i realtid i enlighet med artikel 45 ska kustmedlemsstaten utan dröjsmål informera kommissionen om resultaten av det provfiske som avses i punkt 1. Kommissionen ska, i förekommande fall efter att Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen har granskat uppgifterna, upphäva fredningstiden i realtid om de operationer som avses i punkt 1 inte resulterar i att 60 % av tröskelvärdet för bifångster överskrids. Kommissionen ska informera alla berörda medlemsstater och tredjeländer vilkas fartyg har tillstånd att fiska i området i fråga om att fredningstiden i realtid har upphävts.

Kapitel V
Övervakning av fritidsfiske

Artikel 47
Fritidsfiske

1. För att fritidsfiske på ett fartyg i gemenskapens vatten ska få bedrivas efter ett bestånd som omfattas av en flerårig plan fordras tillstånd för fartyget utfärdat av flaggmedlemsstaten.

2. Flaggmedlemsstaten ska registrera fångster från fritidsfiske efter bestånd som omfattas av en flerårig plan.

3. Fångster från fritidsfiske efter arter som omfattas av en flerårig plan ska avräknas från flaggmedlemsstatens motsvarande kvoter. De berörda medlemsstaterna ska fastställa en andel av dessa kvoter som uteslutande ska användas för fritidsfiske.

4. Saluföring av fångster från fritidsfiske är förbjuden, såvida den inte sker i filantropiskt syfte.

AVDELNING V
ÖVERVAKNING AV SALUFÖRINGEN

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 48
Principer för övervakningen av saluföringen

1. Varje medlemsstat ska ansvara för att på sitt territorium övervaka att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken tillämpas i alla led av saluföringen av fiskeri- och

vattenbruksprodukter, från den första försäljningen till detaljhandelsförsäljningen, inklusive transporterna.

2. Alla partier med fiskeri- och vattenbruksprodukter ska vara spårbara och aktörerna ska kunna identifiera partiernas ursprung och destination från det att de fångas eller skördas till det att de når slutkonsumenten.

3. När en minimistorlek har fastställts för en viss art ska de aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport kunna bevisa produkternas geografiska ursprung uttryckt med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion, eller i tillämpliga fall statistisk rektangel, där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

4. Medlemsstaterna ska se till att alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som fångas eller skördas delas upp i partier.

Artikel 49
Gemensamma handelsnormer

1. Medlemsstaterna ska se till att produkter som omfattas av gemensamma handelsnormer endast utbjuds till försäljning, säljs eller marknadsförs om de uppfyller dessa normer.

2. Produkter som återtas från marknaden i enlighet med rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 ska uppfylla gemensamma handelsnormer, i synnerhet när det gäller färskhet.

3. Aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport av partier med fiskeriprodukter ska kunna bevisa att produkterna uppfyller handelsnormerna i alla led.

Artikel 50
Spårbarhet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 178/2002[37] och medlemsstaternas nationella lagstiftning ska medlemsstaterna se till att deras aktörer inför system och förfaranden för att göra informationen om fiskeri- och vattenbruksprodukternas härkomst tillgänglig för den behöriga myndigheten.

2. Minimikraven för information om alla partier fiskeri- och vattenbruksprodukter så att deras härkomst kan spåras är

   a) varje partis identifikationsnummer,

   b) varje arts handelsnamn och vetenskapliga namn,

   c) den levande vikten i kg,

[37] EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

d) fångst- och/eller skördedatum,

e) produktionsenhet (fiskefartygens namn, vattenbruksanläggningen),

f) leverantörernas namn och adress,

g) redskapet.

3. Varje parti ska märkas med de uppgifter som avses i punkt 2 i ett särskilt märkningssystem.

Artikel 51
Konsumentinformation

Medlemsstaterna ska se till att de uppgifter som anges i artikel 8 i förordning (EG) nr 2065/2001 av den 22 oktober 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter finns tillgängliga i alla saluföringsled. Det fångstområde som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 2065/2001 ska förstås som det delområde och den sektion eller delsektion, eller i tillämpliga fall den statistiska rektangel, där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Kapitel II
Verksamhet efter landningen

Artikel 52
Första försäljningen via auktion

1. Medlemsstaterna ska se till att den första försäljningen av alla kvantiteter som omfattas av begränsningar av fångsten eller fiskeansträngningen säljs och/eller registreras via auktion till registrerade köpare.

2. Andra fiskeriprodukter får endast säljas via auktion eller till organ eller personer som auktoriserats av medlemsstaterna.

3. Köparen av fiskeriprodukter från ett fiskefartyg vid första försäljningen ska vara registrerad hos myndigheterna i den medlemsstat där den första försäljningen äger rum. Alla köpare ska registreras i nationella databaser och identifieras med sina momsregistreringsnummer.

Artikel 53
Vägning av fiskeri- och vattenbruksprodukter

1. Alla registrerade köpare av fiskeri- och vattenbruksprodukter ska se till att alla mottagna partier vägs på vågar som är godkända av de behöriga myndigheterna. Vägningen skall göras innan fisken sorteras, bereds, förvaras och transporteras från landningsplatsen eller säljs på nytt.

2. Viktuppgiften ska användas vid upprättande av landningsdeklarationer, avräkningsnotor och deklarationer om övertagande.

3. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta att färsk fisk vägs efter transport från landningsplatsen, under förutsättning att fisken inte kunde vägas i samband med landningen och att den transporteras till en destination på medlemsstatens territorium som inte ligger mer än 20 kilometer från landningsplatsen.

4. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får kräva att den fisk som först landas i deras medlemsstat ska vägas i närvaro av tjänstemän innan den transporteras bort från landningsplatsen.

Artikel 54
Avräkningsnotor

1. Registrerade köpare, registrerade auktioner eller andra organ eller personer som ansvarar för den första försäljningen av fiskeriprodukter som landas i en medlemsstat ska inom två timmar efter den första försäljningen på elektronisk väg översända en avräkningsnota till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen äger rum. Om denna medlemsstat inte är flaggstaten för det fartyg som landade fisken ska den se till att en kopia av avräkningsnotan översänds till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten när den relevanta informationen erhålls. Dessa köpare, auktioner, organ eller personer ansvarar för att avräkningsnotan är korrekt.

2. När den första försäljningen av fiskeriprodukter inte äger rum i den medlemsstat där produkterna har landats ska den medlemsstat som ansvarar för övervakningen av den första försäljningen se till att en kopia av avräkningsnotan översänds till de myndigheter som ansvarar för övervakningen av landningen av produkterna i fråga och till myndigheterna i fartygets flaggmedlemsstat inom två timmar efter mottagandet av avräkningsnotan.

3. När en avräkningsnota inte överensstämmer med fakturan eller ett dokument som ersätter den ska medlemsstaterna anta de bestämmelser som krävs för att se till att uppgifterna om pris exklusive skatt för leverans av varor till köparen är identiska med uppgifterna på fakturan.

Artikel 55
Avräkningsnotans innehåll

De avräkningsnotor som avses i artikel 54 ska minst innehålla följande uppgifter:

a) Numret i registret över gemenskapens fiskeflotta och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna.

b) Hamn och datum för landningen.

c) Namnet på fartygets ägare eller befälhavare samt säljarens namn om denne är en annan person.

d) Köparens namn och momsregistreringsnummer.

e) Relevant namn eller FAO-alfakod för varje art och dess geografiska ursprung uttryckt med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

f) Individuell storlek eller vikt samt kvalitetsklass, produktform och färskhet för varje art som omfattas av handelsnormer.

g) Användningsområde för de eventuella produkter som återtagits från marknaden (förädling, användning som djurfoder, för produktion av mjöl till djurfoder, som agn eller för icke-livsmedelsändamål).

h) Plats och datum för försäljningen.

i) Om möjligt fakturans referensnummer och datum och i tillämpliga fall försäljningskontraktet.

j) I tillämpliga fall hänvisning till det transportdokument som avses i artikel 58.

Artikel 56
Undantag från kraven på avräkningsnotor

1. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 111 medge undantag från skyldigheten att översända avräkningsnotan till medlemsstaternas behöriga myndigheter eller andra behöriga organ för de fiskeriprodukter som landats från vissa kategorier av gemenskapens fiskefartyg vilkas största längd är högst tio meter eller för landade kvantiteter fiskeriprodukter som inte överstiger 50 kg i levande vikt av varje art. Dessa undantag får bara medges om medlemsstaten i fråga har infört ett godtagbart provtagningssystem i enlighet med artiklarna 16 och 22.

2. En köpare som köper högst 15 kg produkter som inte saluförs vidare utan endast används för privat konsumtion ska undantas från kraven i artiklarna 54 och 55.

Artikel 57
Deklaration om övertagande

1. När produkterna är avsedda för försäljning i ett senare skede ska, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i de fleråriga planerna, en deklaration om övertagande översändas till de behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ i den medlemsstat där övertagandet äger rum, om möjligt på elektronisk väg, så snart som möjligt och högst två timmar efter det att landningen har fullbordats. Innehavaren av deklarationen ansvarar för att den sänds in och är korrekt.

2. Den deklaration om övertagande som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter:

   a) Numret i registret över gemenskapens fiskeflotta och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna.

b) Namnet på fartygets ägare eller befälhavare.

c) Relevant namn eller FAO-alfakod för varje art och dess geografiska ursprung uttryckt med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion, eller i tillämpliga fall statistisk rektangel, där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

d) Vikten för varje art, uppdelad efter typ av produktform.

e) Hamn och datum för landningen.

f) Namn och adress till den lokal där produkterna lagras.

g) I tillämpliga fall hänvisning till det transportdokument som avses i artikel 58.

Artikel 58
Transportdokument

1. Alla fiskeriprodukter som landas i gemenskapen, såväl icke beredda som beredda ombord, vilka transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska åtföljas av ett dokument utfärdat av transportören fram till dess att den första försäljningen ägt rum. Transportören ska, om möjligt på elektronisk väg, översända ett transportdokument till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium landningen har ägt rum inom 24 timmar efter lastningen.

2. Om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägde rum ska transportören också inom 24 timmar efter lastningen av fiskeriprodukterna översända en kopia av transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen uppges äga rum. Den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen äger rum får begära ytterligare uppgifter om detta av den medlemsstat där landningen ägde rum.

3. Transportören ansvarar för att dokumentet är korrekt.

4. Transportdokumentet ska innehålla uppgift om

a) försändelsens eller försändelsernas destination och transportmedlet,

b) numret i registret över gemenskapens fiskeflotta och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna,

c) fiskmängderna (i kg beredd eller icke beredd vikt) för varje transporterad art, mottagarens eller mottagarnas namn och adresser, platsen och datumet för lastningen samt varje arts geografiska ursprung uttryckt med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

5. En medlemsstats behöriga myndigheter får medge undantag från skyldigheten enligt punkt 1 om fiskeriprodukterna transporteras inom hamnområdet eller högst 20 km från landningsplatsen.

6. När fiskeriprodukter som har deklarerats som sålda i en avräkningsnota transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska transportören med hjälp av ett dokument kunna bevisa att en försäljningstransaktion har ägt rum.

Kapitel III
Producentorganisationer och prisregleringar och interventionsåtgärder

Artikel 59
Övervakning av producentorganisationer

1. I enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 104/2000 ska medlemsstaterna med jämna mellanrum genomföra kontroller av att

   a) producentorganisationerna iakttar villkoren för erkännande,

   b) en producentorganisations erkännande kan återkallas om kraven enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 104/2000 inte längre uppfylls eller om erkännandet grundas på felaktig information,

   c) om en organisation genom bedrägligt förfarande erhållit eller dragit fördel av ett erkännande ska det omedelbart återkallas med retroaktiv verkan.

2. För att säkerställa att bestämmelserna om producentorganisationer i artikel 5 och artikel 6.1 b i förordning (EG) nr 104/2000 följs ska kommissionen genomföra kontroller och kan på grundval av dessa kontroller begära att medlemsstater återkallar erkännanden.

3. Varje medlemsstat ska genomföra lämpliga kontroller för att säkerställa att producentorganisationerna fullgör sina skyldigheter enligt det operativa programmet för fiskeåret i fråga i enlighet med förordning (EG) nr 2508/2000 och tillämpa de påföljder som avses i artikel 9.3 i förordning (EG) nr 104/2000 om dessa skyldigheter inte fullgörs.

Artikel 60
Övervakning av prisregleringar och interventionsåtgärder

Medlemsstaterna ska genomföra alla kontroller av prisregleringar och interventionsåtgärder, särskilt

(a) återtagande av produkter från marknaden för andra ändamål än mänsklig konsumtion,

(b) förädling för stabilisering, lagring och/eller beredning av produkter som återtagits från marknaden,

(c) privat lagring av produkter som frysts till havs,

(d) kompensationsbidrag för tonfisk avsedd för beredning.

AVDELNING VI
ÖVERVAKNING

Artikel 61
Iakttagelser till havs och upptäckt av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska bedriva övervakning i de marina farvatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion på grundval av

   (a) inspektionsfartygs och inspektionsflygplans iakttagelser av fiskefartyg,

   (b) ett system för positionsbestämning i enlighet med artikel 11.

2. Om iakttagelsen eller upptäckten inte överensstämmer med annan information som medlemsstaten har tillgång till ska den genomföra de undersökningar som kan fordras för att fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.

3. Om iakttagelsen eller upptäckten avser en annan medlemsstats eller ett tredjelands fiskefartyg och informationen inte överensstämmer med annan information som kustmedlemsstaten har tillgång till och om den kustmedlemsstaten inte har möjlighet att vidta ytterligare åtgärder ska den registrera sina rön i en övervakningsrapport och utan dröjsmål översända denna rapport till flaggmedlemsstaten eller de berörda tredjeländerna, om möjligt på elektronisk väg. Om ett tredjelands fartyg avses ska övervakningsrapporten också översändas till kommissionen eller till ett av den utsett organ.

4. Om en medlemsstats tjänsteman iakttar eller upptäcker att ett fiskefartyg bedriver verksamhet som kan betraktas som en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska tjänstemannen utan dröjsmål sammanställa en övervakningsrapport och skicka den till de behöriga myndigheterna.

5. Övervakningsrapportens format ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 62
Åtgärder som ska vidtas när information om iakttagelser och upptäckter erhålls

1. Flaggmedlemsstater som erhåller en övervakningsrapport från en annan medlemsstat ska omgående vidta åtgärder med anledning av denna och genomföra de ytterligare undersökningar som behövs för att fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.

2. Andra medlemsstater än flaggmedlemsstaten ska i tillämpliga fall kontrollera om det iakttagna fartyget har bedrivit verksamhet i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion eller om fiskeriprodukter som härrör från detta fartyg har landats eller importerats till deras territorium och undersöka hur det har efterlevt åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna.

3. Flaggmedlemsstater, andra medlemsstater och kommissionen eller det organ den har utsett ska också granska på lämpligt sätt dokumenterad information om iakttagna fartyg från enskilda medborgare, civilsamhällets organisationer inklusive miljöorganisationer och företrädare för fiskesektorn eller fiskhandelns intressenter.

Artikel 63
Observatörer

1. Observatörer ombord på fartyg ska övervaka att fiskefartygen följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. De ska utföra alla uppgifter i ett observatörsprogram och särskilt kontrollera och registrera fartygets fiskeverksamhet och relevanta dokument.

2. Observatörerna ska ha de kvalifikationer och den erfarenhet som fordras för att de ska kunna utföra sina uppgifter. De ska inte stå i beroendeställning till ägaren, fartygets befälhavare eller någon besättningsmedlem. De ska inte tillhöra fartygets besättning.

3. I största möjliga utsträckning ska observatörerna se till att deras närvaro ombord på fiskefartygen inte hindrar eller påverkar fiskeverksamheten eller den normala driften av fartyget.

4. Observatörerna ska sammanställa en övervakningsrapport och tillställa sina och/eller flaggstatens myndigheter denna. Medlemsstaterna ska lägga in rapporten i den databas som avses i artikel 69.

5. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg ska anordna med lämplig inkvartering för utsedda observatörer, underlätta deras arbete och undvika att störa deras verksamhet. Befälhavarna ska ge observatörerna tillgång till relevanta delar av fartyget, inklusive fångsten, och fartygets dokument inklusive elektroniska arkiv.

6. Flaggmedlemsstaterna ska stå för alla kostnader som är förbundna med observatörernas verksamhet enligt denna artikel. Medlemsstaterna får helt eller delvis debitera ansvariga för fartyg som för deras flagg och bedriver fiskeverksamheten i fråga dessa kostnader.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 64
Prövning av övervakningsrapporter

Övervakningsrapporter som sammanställs av personer som har auktoriserats av nationella myndigheter och gemenskapsmyndigheter att bedriva övervakning ska vara godtagbara som bevis i varje medlemsstats administrativa eller rättsliga förfaranden. För att fastställa fakta ska de behandlas på samma sätt som övervakningsrapporter från tjänstemän i den medlemsstat där de administrativa eller rättsliga förfarandena äger rum. Rapporterna ska följas upp på lämpligt sätt.

AVDELNING VII
INSPEKTION

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 65
Genomförande av inspektioner

1. Medlemsstaterna ska sammanställa en förteckning över tjänstemän med ansvar för att genomföra inspektioner och hålla den uppdaterad.

2. Tjänstemännen ska utföra sina uppgifter i enlighet med gemenskapsrätten. De ska genomföra inspektionerna på ett icke diskriminerande sätt till havs, i hamnar, under transporter, i beredningsanläggningar och under saluföring av fisken.

2. Tjänstemännen ska särskilt kontrollera

   a) att fångsten bevaras ombord, lagras, transporteras, bereds eller saluförs enligt lagens bestämmelser och att dokumentationen av den är korrekt,

   b) att de fiskeredskap som används för målarterna och för de fångster som förvaras ombord är lagliga,

   c) stuvningsplanen och separat stuvning av arter i förekommande fall, och

   d) märkningen av passiva redskap.

3. Tjänstemännen ska granska alla relevanta områden, däck och rum där fiskeriprodukter fångas, lagras, transporteras, bereds eller saluförs. De ska också granska beredda eller icke beredda fångster, nätredskap och andra redskap, utrustning, behållare och förpackningar som innehåller fisk eller fiskeriprodukter samt alla relevanta dokument som de anser vara nödvändiga för att kontrollera att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. De får ställa frågor till personer som bedöms ha information om det som inspektionen gäller.

4. Tjänstemännen ska genomföra inspektionerna på ett sådant sätt att fartyget eller transportfordonet och dess verksamhet, liksom lagringen, beredningen och saluföringen av fångsten utsätts för minsta möjliga störning och olägenhet. De ska så långt möjligt förhindra att fångsten försämras under inspektionen.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, i synnerhet när det gäller inspektionsmetoder och genomförandet av inspektioner, ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 66
Fartygsoperatörernas skyldigheter

Operatören ska underlätta säkert tillträde till fartyget, transportfordonet eller rummet där fiskeriprodukterna lagras, bearbetas eller saluförs. Operatören ska värna om tjänstemännens säkerhet och inte hindra, hota eller störa dem i deras arbete.

Artikel 67
Inspektionsrapport

1. Tjänstemännen ska sammanställa en inspektionsrapport efter varje inspektion och tillställa sina myndigheter den. Vid inspektion av ett fiskefartyg som för en annan medlemsstats eller ett tredjelands flagg ska en kopia av inspektionsrapporten utan dröjsmål skickas till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten eller tredjelandet. Vid inspektion som utförs i vatten som lyder under en annan medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion ska en kopia av inspektionsrapporten utan dröjsmål skickas till denna medlemsstat.

2. Tjänstemännen ska underteckna sina rapporter i närvaro av fartygsoperatören, som också ska underteckna den och ha rätt att lägga till kommentarer till den. Tjänstemännen ska anteckna i loggboken att en inspektion har genomförts.

3. En kopia av inspektionsrapporten ska överlämnas till fartygets befälhavare eller dennes ombud.

Artikel 68
Prövning av inspektionsrapporter

Inspektionsrapporter som sammanställs av personer som har auktoriserats av nationella myndigheter och gemenskapsmyndigheter att genomföra inspektioner ska vara godtagbara som bevis i varje medlemsstats administrativa eller rättsliga förfaranden. För att fastställa fakta ska de behandlas på samma sätt som inspektionsrapporter från tjänstemän i den medlemsstat där de administrativa eller rättsliga förfarandena äger rum och rapporterna ska följas upp på lämpligt sätt.

Artikel 69
Elektronisk databas

Medlemsstaterna ska upprätta en elektronisk databas med alla inspektions- och övervakningsrapporter som deras tjänstemän sammanställer och hålla den uppdaterad.

Artikel 70
Gemenskapens inspektörer

1. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över gemenskapens inspektörer i enlighet med förfarandet i artikel 111. Gemenskapens inspektörer ska vara tjänstemän i en medlemsstat eller vid kommissionen eller kontrollorganet.

2. Utan att det påverkar kustmedlemsstaternas primära ansvar ska gemenskapens inspektörer genomföra inspektörer i enlighet med denna förordning på

medlemsstaternas territorier, på gemenskapens vatten och på gemenskapens fiskefartyg utanför gemenskapens vatten.

3. Gemenskapens inspektörer får avdelas för

   a) genomförande av gemenskapens kontroll- och inspektionsprogram i enlighet med artikel 87,

   b) internationella program för fiskerikontroll, när gemenskapen är skyldig att ombesörja kontroller.

4. Gemenskapens inspektörer ska ha samma befogenheter som nationella inspektörer. Gemenskapens inspektörer ska utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter i enlighet med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där inspektionen äger rum.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Kapitel II
Inspektioner utanför den inspekterande medlemsstatens vatten eller territorium

Artikel 71
Inspektioner av fartyg utanför den inspekterande medlemsstatens vatten

1. Utan att det påverkar kustmedlemsstatens primära ansvar får en medlemsstat inspektera fiskefartyg som för dess flagg i alla gemenskapens vatten.

2. En medlemsstat får genomföra inspektioner på en annan medlemsstats fiskefartyg i enlighet med denna förordning som bedriver fiskeverksamhet i alla gemenskapens vatten

   a) efter tillstånd från den berörda kustmedlemsstaten, eller

   b) när ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram för gemenskapen i enlighet med artikel 87 har antagits.

3. En medlemsstat får inspektera gemenskapens fiskefartyg som för en annan medlemsstats flagg på internationella vatten.

4. En medlemsstat får inspektera gemenskapens fiskefartyg som för dess egen flagg eller en annan medlemsstats flagg på tredjeländers vatten i enlighet med internationella överenskommelser.

5. Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet som ska fungera som kontaktpunkt vad gäller denna artikel. Medlemsstaternas kontaktpunkter ska vara tillgängliga dygnet runt.

Artikel 72
Begäran om tillstånd

1. Begäran om tillstånd för en medlemsstat att genomföra inspektioner på fiskefartyg i gemenskapens vatten utanför vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion, i enlighet med artikel 71.2 a, ska behandlas av den berörda kustmedlemsstaten inom tolv timmar efter begäran eller inom en rimlig tidsfrist när anledningen till begäran är ett förföljande som inleddes i den inspekterande medlemsstatens vatten.

2. Den medlemsstat som begär tillstånd ska informeras om beslutet utan dröjsmål. Beslut ska också meddelas kommissionen eller det organ den utsett.

3. Begäran om tillstånd ska endast avslås i sin helhet eller delvis i den utsträckning som motiveras av tvingande hänsyn till den nationella säkerheten. Avslag med motiveringar ska utan dröjsmål översändas till den ansökande medlemsstaten och kommissionen eller det organ den utsett.

Artikel 73
Inspektioner utanför den inspekterande medlemsstatens territorium

En medlemsstat får genomföra inspektioner i enlighet med den här förordningen på en annan medlemsstats territorium

a) efter tillstånd från den berörda medlemsstaten, eller

b) när ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram för gemenskapen i enlighet med artikel 87 har antagits.

Kapitel III
Överträdelser som upptäcks vid inspektionerna

Artikel 74
Förfarande vid överträdelser

Om den information som framkommer vid en inspektion tyder på att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken har överträtts ska tjänstemannen

a) göra en anteckning om den misstänkta överträdelsen i inspektionsrapporten,

b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra bevismaterial för denna misstänkta överträdelse,

c) omedelbart vidarebefordra inspektionsrapporten till sin behöriga myndighet,

d) informera den fysiska person som misstänks ha begått överträdelsen eller som tagits på bar gärning när överträdelsen begicks om att straffpoäng kommer att påföras för överträdelsen i enlighet med artikel 84. Detta ska noteras i inspektionsrapporten.

Artikel 75
Överträdelser som upptäcks utanför den inspekterande medlemsstatens vatten

Om en överträdelse upptäcks som ett resultat av en inspektion som genomförs i enlighet med artikel 71.2 ska den inspekterande medlemsstaten omedelbart översända en sammanfattning av inspektionsrapporten till kustmedlemsstaten. En fullständig inspektionsrapport ska översändas till kust- och flaggstaten inom sju dagar efter inspektionen.

Artikel 76
Utvidgad uppföljning av vissa allvarliga överträdelser

1. Den flaggmedlemsstat eller kustmedlemsstat i vars vatten ett fartyg misstänks ha

   a) felregistrerat fångster med mer än 500 kg eller 10 % (det största av de två värdena används), beräknat som en procentuell andel av siffrorna i loggboken,

   b) gjort sig skyldigt till någon av de allvarliga överträdelser som avses i artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008 inom ett år efter det att den första allvarliga överträdelsen ägde rum,

   ska kräva att fartyget omedelbart går in i en hamn för en fullständig undersökning, vid sidan av de åtgärder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

2. Kustmedlemsstaten ska omedelbart och i enlighet med förfarandena i nationell lag meddela flaggmedlemsstaten om den undersökning som avses i punkt 1.

3. Inspektörer får stanna kvar ombord på ett fiskefartyg till dess att den fullständiga undersökning som avses i punkt 1 har gjorts.

4. Befälhavaren på det fiskefartyg som avses i punkt 1 ska avbryta all fiskeverksamhet och gå in i den angivna hamnen.

Kapitel IV
Rättslig uppföljning av överträdelser som upptäcks vid inspektionerna

Artikel 77
Rättslig uppföljning

Om de behöriga myndigheterna vid en inspektion konstaterar att en överträdelse skett mot denna förordning ska de behöriga myndigheterna i den inspekterande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder i enlighet med avdelning VIII mot ifrågavarande fartygs befälhavare eller mot någon annan person som är ansvarig för överträdelsen.

Artikel 78
Överlåtelse av den rättsliga uppföljningen

Den inspekterande medlemsstaten får också överlåta den rättsliga uppföljningen av överträdelsen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten eller den medlemsstat där aktören är registrerad eller den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare under förutsättning att detta görs i samförstånd med denna medlemsstat och att överlåtelsen gör att sannolikheten att nå det resultat som avses i artikel 81.2 ökar.

Artikel 79
Överträdelser som upptäcks av gemenskapens inspektörer

Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att rättsligt följa upp överträdelser som gemenskapens inspektörer upptäckt på deras territorium, i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion eller på fartyg som för deras flagg.

Artikel 80
Korrigerande åtgärder vid utebliven rättslig uppföljning från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens sida

1. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte är densamma som flaggmedlemsstaten och dess behöriga myndigheter inte vidtar lämpliga åtgärder mot de ansvariga fysiska eller juridiska personerna eller inte överlåter den rättsliga uppföljningen i enlighet med artikel 78 får den mängd fisk som olovligen landats eller lastats om avräknas från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens kvot.

2. Vilken fiskmängd som ska avräknas från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens kvot ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111, när kommissionen har hört de två berörda medlemsstaterna.

3. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte längre har motsvarande kvot till sitt förfogande ska artikel 28 tillämpas. De olovligen landade eller omlastade fiskmängderna ska då anses motsvara omfånget av den skada som flaggmedlemsstaten lidit på det sätt som anges i den artikeln.

AVDELNING VIII
TILLSYN

Artikel 81
Åtgärder för att säkerställa efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder, inbegripet sådana förvaltningsåtgärder eller straffrättsliga åtgärder som överensstämmer med nationell lag, systematiskt vidtas mot fysiska eller juridiska personer som misstänkts ha överträtt någon av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. De rättsliga åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 ska vara av sådan art att de i enlighet med tillämpliga bestämmelser i nationell lag effektivt berövar de ansvariga

det ekonomiska utbytet av överträdelsen och framkallar effekter som står i proportion till överträdelsens allvar, och därmed avskräcker från ytterligare överträdelser av samma slag.

3. Medlemsstaterna får tillämpa ett system där böter står i proportion till en juridisk persons omsättning eller den ekonomiska nytta som uppstod eller avsågs med den allvarliga överträdelsen.

4. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som har jurisdiktion i händelse av överträdelse ska utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lag meddela flaggmedlemstaten, den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare och andra medlemsstater som berörs av uppföljningen av överträdelsen vilka förvaltnings- eller straffrättsliga påföljder eller andra åtgärder som vidtagits samt alla slutgiltiga avgöranden i samband med sådana överträdelser, inklusive antalet påförda poäng.

Artikel 82
Påföljder vid allvarliga överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att en fysisk person som har gjort sig skyldig till eller en juridisk person som har ställts till ansvar för en allvarlig överträdelse ska kunna bli föremål för sådana effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

2. För alla allvarliga överträdelser vilkas allvar inte kan kopplas till värdet av de fiskeriprodukter som erhållits genom överträdelsen ska medlemsstaterna dessutom se till att en fysisk person som har gjort sig skyldig till eller en juridisk person som har ställts till ansvar för en allvarlig överträdelse ska kunna bli föremål för en straffavgift om minst 5 000 euro och högst 300 000 euro för varje allvarlig överträdelse. Flaggmedlemsstaten ska omedelbart meddelas om de påföljder som tillgripits.

3. Vid upprepade allvarliga överträdelser inom en femårsperiod ska medlemsstaterna påföra en straffavgift om minst 10 000 euro och högst 600 000 euro.

4. När medlemsstaterna fastställer straffavgifternas storlek ska de också ta hänsyn till värdet av skadan på de fiskeresurser och den marina miljö som berörs.

5. Medlemsstater där euron inte har införts ska tillämpa den växelkurs mellan euron och deras valuta som gäller på marknaden den näst sista dagen i den månad som föregår den månad då den administrativa straffavgiften påförs och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Medlemsstaterna får också, eller alternativt, använda effektiva, proportionerliga och avskräckande straffrättsliga påföljder.

7. Påföljderna i detta kapitel får åtföljas av andra påföljder eller åtgärder, i synnerhet de som avses i artikel 45 i förordning (EG) nr 1005/2008.

Artikel 83
Omedelbara verkställighetsåtgärder

Medlemsstaterna ska vidta omedelbara åtgärder för att förhindra att fartyg eller fysiska eller juridiska personer som tagits på bar gärning med att begå en allvarlig överträdelse, enligt definitionen i artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008, fortsätter med detta.

Artikel 84
Straffpoäng

1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett system med straffpoäng som innebär att den som innehar ett fisketillstånd tilldelas straffpoäng vid överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. När en fysisk person har gjort sig skyldig till eller en juridisk person har ställts till ansvar för en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska innehavaren av fisketillståndet tilldelas ett antal poäng till följd av överträdelsen. Innehavaren av fisketillståndet ska ha rätt till rättslig prövning i enlighet med nationell lag.

3. När det totala antalet straffpoäng uppgår till eller överstiger ett fastställt antal poäng ska fisketillståndet automatiskt dras in under en period om minst sex månader. Denna period ska vara ett år om fisketillståndet dras in en andra gång till följd av att innehavaren tilldelas det fastställda antalet poäng. Om innehavaren tilldelas det fastställda antalet poäng en tredje gång ska fisketillståndet dras in permanent.

4. Vid en sådan allvarlig överträdelse ska de tilldelade straffpoängen minst vara lika med hälften av de poäng som avses i punkt 3.

5. Om innehavaren av ett indraget fisketillstånd inte gör sig skyldig till ännu en överträdelse inom tre år efter datumet för den senaste överträdelsen ska alla poäng i fisketillståndet raderas.

6. Bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

7. Medlemsstaterna ska också inrätta ett system med straffpoäng som innebär att befälhavaren och befäl på ett fartyg tilldelas ett lämpligt antal straffpoäng om de överträder bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 85
Nationella överträdelseregister

1. Medlemsstaterna ska registrera alla överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till i en nationell databas, inklusive de påföljder som har utdömts och det antal poäng som har påförts. Medlemsstaterna ska också registrera överträdelser som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till och som blivit föremål för rättsliga åtgärder i en annan medlemsstat i sin nationella databas med överträdelser när den medlemsstat som har jurisdiktion meddelar dem de slutliga avgörandena, i enlighet med artikel 82.

2. När medlemsstaterna vidtar rättsliga åtgärder med anledning av en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska de systematiskt ombe andra medlemsstater att tillhandahålla information från sina nationella databaser om de fiskefartyg och personer som misstänks ha begått överträdelsen i fråga eller som tagits på bar gärning när överträdelsen begicks.

3. När en medlemsstat gör en förfrågan om information från en annan medlemsstat i samband med den rättsliga uppföljningen av en överträdelse ska denna andra medlemsstat tillhandahålla relevant information om fiskefartyget och personerna i fråga.

AVDELNING IX
KONTROLLPROGRAM

Artikel 86
Gemensamma kontrollprogram

Medlemsstaterna får inbördes och på eget initiativ genomföra övervaknings- och inspektionsprogram för fiskeverksamhet.

Artikel 87
Särskilda kontroll- och inspektionsprogram för gemenskapen

1. I enlighet med förfarandet i artikel 111 och tillsammans med de berörda medlemsstaterna får kommissionen fastställa vilket fiskeri som ska omfattas av gemenskapens särskilda kontroll- och inspektionsprogram.

2. De särskilda kontroll- och inspektionsprogram som avses i punkt 1 ska innehålla mål, prioriteringar och förfaranden samt riktmärken för inspektionerna. Dessa riktmärken ska regelbundet ses över efter granskning av uppnådda resultat.

3. När en flerårig plan har trätt i kraft och innan ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram för gemenskapen har blivit tillämpligt ska medlemsstaterna fastställa mål för riktmärken för inspektionsverksamheten som baserar sig på riskhantering.

4. De berörda medlemsstaterna ska anta de åtgärder som krävs för att se till att gemenskapens särskilda kontroll- och inspektionsprogram genomförs, i synnerhet avseende personalresurser och materiella resurser samt de perioder och zoner där dessa ska sättas in.

Avdelning X
Kommissionens utvärdering, förvaltning och kontroll

Artikel 88
Kommissionens ansvar

1. Kommissionen ska kontrollera och utvärdera medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken genom att granska uppgifter och dokument och genomföra besök och inspektioner på plats samt underlätta samordning och samarbete mellan medlemsstaterna. I det syftet får kommissionen på eget initiativ och med egna medel genomföra utfrågningar, granskningar och inspektioner. Den får särskilt kontrollera

   a) att medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter genomför och tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken,

   b) genomförandet och tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken i tredjeländers vatten i enlighet med internationella avtal med dessa länder,

   c) att nationella förvaltningsrutiner samt inspektions- och övervakningsverksamhet överensstämmer med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken,

   d) att de handlingar som krävs finns och är förenliga med tillämpliga bestämmelser,

   e) de förhållanden under vilka medlemsstaterna genomför kontroller,

   f) upptäckt och lagföring av överträdelser,

   g) samarbetet mellan medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska utfärda skriftliga instruktioner åt sina inspektörer med angivande av deras befogenhet och ändamålet med deras uppdrag.

Artikel 89
Planerade kontroller

1. Närhelst kommissionen anser det nödvändigt får dess tjänstemän närvara vid de nationella kontrollmyndigheternas kontroller. Inom ramen för detta uppdrag ska kommissionen upprätta lämpliga kontakter med medlemsstaterna för att om möjligt utarbeta ett kontrollprogram som kan godtas av båda parter.

2. Om de faktiska omständigheterna gör det omöjligt att genomföra den inspektion och kontroll som planerats inom ramen för det ursprungliga kontroll- och inspektionsprogrammet ska kommissionens tjänstemän i samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga, och med dess samtycke, ändra det ursprungliga kontroll- och inspektionsprogrammet.

3. Om kommissionens tjänstemän stöter på svårigheter under genomförandet av sina uppdrag ska de berörda medlemsstaterna ställa medel till kommissionens förfogande så att den kan slutföra sin uppgift och ge tjänstemännen möjlighet att utvärdera kontrollerna och inspektionerna i fråga. Medlemsstaterna ska särskilt vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att kontroll- och inspektionsuppdragen inte offentliggörs, vilket skulle kunna störa genomförandet av kontrollerna och inspektionerna.

4. Vid kontroller och inspektioner till havs eller från luften bär fartygets eller flygplanets befälhavare hela ansvaret. I sin tjänsteutövning ska befälhavaren ta vederbörlig hänsyn till det kontroll- och inspektionsprogram som avses i punkt 1.

5. Kommissionen får anordna med att dess tjänstemän åtföljs av en eller flera tjänstemän från en annan medlemsstat som observatörer när de besöker en medlemsstat. På begäran av kommissionen ska den medlemsstat som skickar ut tjänstemän, om än med kort varsel, utse de utvalda nationella tjänstemännen till observatörer. Medlemsstaterna får också sammanställa en förteckning över nationella tjänstemän som kommissionen får inbjuda att närvara vid sådana kontroller och inspektioner. Kommissionen kan efter eget gottfinnande inbjuda nationella tjänstemän som återfinns i denna förteckning eller tjänstemän som anmälts till kommissionen. Kommissionen ska när det bedöms lämpligt göra förteckningen tillgänglig för alla medlemsstaterna.

Artikel 90
Autonoma kontroller

1. Kommissionens inspektörer får i samband med sina granskningar utan förvarning göra iakttagelser av hur denna förordning tillämpas.

2. Under sina observationsbesök ska kommissionens tjänstemän, utan att det påverkar tillämplig gemenskapslagstiftning och i enlighet med procedurreglerna i den berörda medlemsstatens lagstiftning, ha tillgång till relevanta register och dokument, offentliga lokaler och platser, fartyg och privata lokaler samt mark och transportmedel där verksamhet som omfattas av denna förordning bedrivs, i syfte att samla in sådana uppgifter (utan angivande av namn) som behövs för att de ska kunna fullgöra sitt uppdrag.

Artikel 91
Autonoma inspektioner

1. När det finns anledning att tro att oegentligheter kan ha begåtts vid tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet i fråga om genomförandet av fleråriga planer, får kommissionen genomföra autonoma inspektioner. Den berörda medlemsstaten ska godta den autonoma inspektionen och se till att berörda organ och personer också underkastar sig inspektionen. De nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska underlätta kommissionens tjänstemäns arbete.

2. Kommissionens tjänstemän får genomföra inspektioner på fiskefartyg, transportfordon och i lokaler tillhörande företag och andra organ som bedriver

verksamhet med anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken. De ska ha tillgång till alla uppgifter och dokument de behöver för att utföra sina uppdrag. De kan i synnerhet begära att få ta del av loggböcker, landningsdeklarationer, fångstintyg, omlastningsdeklarationer, avräkningsnotor, affärshandlingar och andra relevanta dokument från fiskare, fiskeföretag och företag som transporterar, bearbetar eller handlar med fiskeriprodukter.

3. Kommissionens tjänstemän ska ha samma befogenheter som nationella inspektörer. De ska kunna styrka sin identitet och behörighet skriftligen. När de utför sina uppdrag på en medlemsstats territorium eller i vatten som står under en medlemsstats jurisdiktion ska denna medlemsstats procedurregler tillämpas.

4. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten ska ges möjlighet att närvara vid inspektionen och ska på begäran av kommissionens tjänstemän hjälpa dem att utföra sina uppgifter.

5. Alla aktörer kan bli föremål för autonoma inspektioner när dessa anses nödvändiga. Om ett företag motsätter sig inspektion ska den berörda medlemsstaten ge kommissionens tjänstemän det bistånd, inklusive av polismyndigheten, som gör det möjligt för dem att genomföra inspektionen.

Artikel 92
Granskning

Kommissionen kan genomföra granskningar av medlemsstaternas kontrollsystem. Granskningarna kan bland annat inbegripa utvärdering av

a) kvoter och systemet för förvaltning av fiskeansträngningen,

b) system för datavalidering, inklusive system för korskontroller av fartygsövervakningssystem, uppgifter om fångster, fiskeansträngning och saluföring och uppgifter relaterade till registret över gemenskapens fiskeflotta liksom kontroll av licenser och fisketillstånd,

c) den administrativa organisationen, inklusive om den personal och de resurser som finns till förfogande är tillräcklig, personalens utbildning, ansvarsfördelningen mellan alla myndigheter som är delaktiga i kontrollen samt de mekanismer som finns för att samordna arbetet och den gemensamma utvärderingen av dessa myndigheters resultat,

d) operativa system, inklusive förfaranden för kontroll av utsedda hamnar,

e) nationella kontrollprogram, inklusive fastställandet och tillämpningen av inspektionsnivåer,

f) de nationella påföljdssystemen, inklusive lämpligheten hos de tillämpade påföljderna, förfarandenas varaktighet, det ekonomiska utbyte som lagöverträdarna gick miste om och påföljdssystemens avskräckande natur,

g) utsedda hamnar.

Artikel 93
Inspektions- och granskningsrapporter

1. Kommissionen ska informera de berörda medlemsstaterna om resultaten av autonoma kontroller och autonoma inspektioner inom ett dygn efter det att de har ägt rum.

2. Kommissionens inspektörer ska sammanställa en inspektionsrapport efter varje inspektion. Rapporten ska göras tillgänglig för den berörda medlemsstaten inom en månad efter det att inspektionen avslutades. Medlemsstaterna ska ha möjlighet att kommentera innehållet i rapporten.

3. Kommissionens ska sammanställa en granskningsrapport efter varje granskning. Rapporten ska göras tillgänglig för den berörda medlemsstaten inom en månad efter granskningen. Medlemsstaterna ska ha möjlighet att kommentera innehållet i rapporten.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs på grundval av den rapport som avses i punkterna 2 och 3.

5. Kommissionen kan offentliggöra inspektions- och granskningsrapporterna, tillsammans med den berörda medlemsstatens kommentarer, på den säkra delen av sin officiella webbplats.

Artikel 94
Uppföljning av inspektions- och granskningsrapporter

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen på dennas begäran överlämna all information om tillämpningen av denna förordning. Om kommissionen begär information ska den ange en rimlig tidsfrist inom vilken denna ska lämnas.

2. Om kommissionen finner att oegentligheter begåtts vid tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken eller att de befintliga kontrollmetoderna och kontrollbestämmelserna i vissa medlemsstater inte är effektiva ska den meddela de berörda medlemsstaterna, som då ska sätta igång en administrativ undersökning i vilken kommissionens inspektörer får delta.

3. De berörda medlemsstaterna ska informera kommissionen om resultaten av undersökningen och vidarebefordra en rapport till kommissionen sammanställd senast tre månader efter kommissionens begäran om information. Kommissionen får förlänga denna period på grundval av en vederbörligen motiverad begäran från medlemsstaten om en rimlig förlängning.

4. Om den administrativa undersökning som avses i punkt 2 inte leder till att oegentligheterna upphör eller om kommissionen upptäcker brister i en medlemsstats kontrollsystem vid de inspektioner som avses i artiklarna 89, 90 och 91 eller i den granskning som avses i artikel 92 ska kommissionen upprätta en handlingsplan tillsammans med denna medlemsstat. Medlemsstaten ska vita alla de åtgärder som krävs för att genomföra denna handlingsplan.

AVDELNING XI
ÅTGÄRDER FÖR ATT SE TILL ATT MEDLEMSSTATERNA FÖLJER MÅLEN FÖR DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN

Kapitel I
Finansiella åtgärder

Artikel 95
Tillfällig avbrytning och indragning av gemenskapens ekonomiska stöd

1. Kommissionen får besluta att under högst 18 månader helt eller delvis tillfälligt avbryta utbetalningarna av det ekonomiska stöd från gemenskapen som ges i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1198/2006 och artikel 8 a i rådets förordning (EG) nr 861/2006 om det kan styrkas att

   a) bestämmelserna i denna förordning inte har följts till följd av en handling eller försummelse som direkt kan tillskrivas den berörda medlemsstaten, och

   b) detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller mot genomförandet av gemenskapens system för kontroll och tillsyn

   och kommissionen på grundval av den information den förfogar över och i tillämpliga fall efter att ha granskat den berörda medlemsstatens förklaringar, drar slutsatsen att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit lämpliga åtgärder för att komma till rätta med situationen och inte är i stånd att göra det under den närmaste framtiden.

2. Om den berörda medlemsstaten under den period då utbetalningarna tillfälligt avbryts fortfarande inte kan visa att den har vidtagit åtgärder för att säkerställa att de tillämpliga reglerna följs i framtiden, eller att det inte är allvarlig risk för att gemenskapens kontroll- och tillsynssystem inte skulle kunna fungerar effektivt i framtiden, får kommissionen låta det ekonomiska stöd för vilket utbetalningarna tillfälligt avbrutits enligt punkt 1 dras in helt eller delvis. En sådan indragning får endast göras efter att motsvarande utbetalningar har varit tillfälligt avbrutna i tolv månader.

3. Innan kommissionen vidtar de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska den skriftligen informera den berörda medlemsstaten om de brister den funnit i medlemsstatens kontrollsystem och om sin avsikt att fatta det beslut som avses i punkterna 1 eller 2, och samtidigt be medlemsstaten vidta åtgärder för att avhjälpa situationen inom en period som fastställs av kommissionen på grundval av hur allvarlig överträdelsen är, dock minst en månad.

4. Om medlemsstaten inte har svarat på den skrivelse som avses i punkt 3 inom den av kommissionen fastställda tidsfristen får kommissionen fatta det beslut som avses i

punkterna 1 eller 2 på grundval av den information den förfogar över vid den tidpunkten.

5. Den procentandel av stödet som kan avbrytas tillfälligt eller dras in ska stå i proportion till graden av medlemsstatens bristande efterlevnad av bestämmelserna om kontroll, inspektion eller tillsyn och hur allvarligt hotet är mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller den faktiska användningen av gemenskapens kontroll- och tillsynssystem. Den ska ta hänsyn till, och begränsas av, den relativa andel av fisket och den fiskerirelaterade verksamhet som den bristande efterlevnaden avser i samband med åtgärder som finansieras med det ekonomiska stöd som avses i punkt 1.

6. Beslut enligt denna artikel ska fattas med vederbörlig hänsyn tagen till alla relevanta omständigheter och på ett sådant sätt att det finns en verklig ekonomisk koppling mellan föremålet för den bristande efterlevnaden och den åtgärd som den tillfälligt avbrutna utbetalningen eller indragna ekonomiska gemenskapsstödet avser.

7. Indragningen ska upphöra när villkoren i punkt 1 inte längre uppfylls.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Kapitel II
Stängning av fiske

Artikel 96
Stängning av fiske på grund av bristande överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken

1. När en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet av en flerårig plan och när kommissionen har anledning att tro att det är till särskilt men för de berörda bestånden att dessa skyldigheter inte fullgörs får kommissionen tillfälligt stänga de fiskeri som berörs av dessa brister.

2. Kommissionen ska skriftligen informera den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser och fastställa en tidsfrist på högst tio arbetsdagar inom vilken medlemsstaten ska visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska endast tillämpas om medlemsstaten inte svarar på kommissionens framställning inom den tidsfrist som anges i punkt 2 eller om svaret betraktas som otillfredsställande eller klart visar att de åtgärder som krävs inte har vidtagits.

5. Kommissionen ska häva stängningen när medlemsstaten skriftligen på ett för kommissionen tillfredsställande sätt har visat att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

Kapitel III
Avdrag från och överföring av kvoter

Artikel 97
Avdrag från kvoter

1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen under det följande året eller åren göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller andel som den medlemsstaten förfogar över genom att använda en multiplikationsfaktor i enlighet med nedanstående tabell:

Överskridande i förhållande till tillåtna landningar	Multiplikationsfaktor
Upp till 5 %	Överskridande * 1,0
Mellan 5 och 10 %	Överskridande * 1,1
Mellan 10 och 20 %	Överskridande * 1,2
Mellan 20 och 40 %	Överskridande * 1,4
Mellan 40 och 50 %	Överskridande * 1,8
Över 50 %	Överskridande * 2,0

2. Om en medlemsstat upprepade gånger har överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd under de föregående två åren, om överskridandet är särskilt skadligt för det berörda beståndet eller om beståndet omfattas av en flerårig plan ska multiplikationsfaktorn i punkt 1 fördubblas.

3. Om en medlemsstat tar fångster från ett bestånd som omfattas av en kvot för vilket den inte har tillgång till någon kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd får kommissionen under det följande året eller åren göra avdrag från kvoter för andra bestånd eller grupper av bestånd som medlemsstaten har tillgång till i enlighet med punkt 1.

Artikel 98
Avdrag från kvoter på grund av bristande överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken

1. När det finns bevis för att en medlemsstat inte följer bestämmelserna om bevarande, kontroll, inspektion eller tillsyn inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och att detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller genomförandet av gemenskapens system för kontroll och tillsyn får kommissionen göra avdrag från de årliga kvoterna, tilldelningarna eller andelarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd som medlemsstaten har tillgång till.

2. Kommissionen ska skriftligen informera den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser och fastställa en tidsfrist på högst 10 arbetsdagar inom vilken medlemsstaten ska visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska endast tillgripas om medlemsstaten inte svarar på kommissionens framställning inom den tidsfrist som anges i punkt 2 eller om svaret betraktas som otillfredsställande eller klart visar att de åtgärder som krävs inte har vidtagits.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.

Artikel 99
Förbud mot överföring av kvoter

Kommissionen får förvägra en medlemsstat att överföra kvoter av bestånd till nästkommande år i enlighet med artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter om

a) den berörda medlemsstaten har överskridit den kvot som ska överföras under något av de omedelbart föregående två åren, eller

b) kvoten avser ett bestånd som omfattas av en flerårig plan eller fångas i samband med ett bestånd som omfattas av en flerårig plan och denna kvot eller kvoter för bestånd som omfattas av en flerårig plan i samband med vilka beståndet fångas har överskridits av denna medlemsstats flotta under något av de omedelbart föregående fem åren, eller

c) den berörda medlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder för att se till att fiskemöjligheterna för de berörda bestånden förvaltas väl, i synnerhet genom att inte använda ett sådant datoriserat system för datavalidering som avses i artikel 102 eller genom att inte använda de system som tillhandahåller data för detta valideringssystem i tillräcklig omfattning.

Artikel 100
Förbud mot utbyte av kvoter

Kommissionen får förbjuda utbyte av kvoter i enlighet med artikel 20.5 i förordning (EG) nr 2371/2002

a) för kvoter som har överskridits med mer än 10 % av de kvoter som en av de berörda medlemsstaterna hade tillgång till under något av de omedelbart föregående två åren, eller

b) om den berörda medlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder för att se till att fiskemöjligheterna för de berörda bestånden förvaltas väl, i synnerhet genom att inte använda ett sådant datoriserat system för datavalidering som avses i artikel 102 eller genom att inte använda de system som tillhandahåller data för detta valideringssystem i tillräcklig omfattning.

Kapitel IV Nödåtgärder

Artikel 101
Nödåtgärder

1. Om det finns bevis, till exempel på grundval av resultaten av de provtagningar som kommissionen utför, på att fiskeverksamhet och/eller åtgärder som har antagits av en eller flera medlemsstater undergräver den gemensamma fiskeripolitiken eller hotar det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder som får tillämpas under högst ett år. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader.

2. De nödåtgärder som avses i punkt 1 ska stå i proportion till hotet och får bland annat vara

   a) fiskestopp för fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg,

   b) stängning av fiskeri,

   c) förbud för gemenskapens aktörer att godkänna landningar, placering i burar för gödning eller odling eller omlastning av fisk och fiskeriprodukter fångade av fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg,

   d) förbud att saluföra eller använda fisk och fiskeriprodukter fångade av fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg för andra kommersiella ändamål,

   e) förbud att tillhandahålla levande fisk för fiskodling i vatten som lyder under de berörda medlemsstaternas jurisdiktion,

   f) förbud att ta emot levande fisk fångad av fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg för fiskodling i vatten som lyder under de andra medlemsstaternas jurisdiktion,

   g) förbud för fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg att fiska i vatten som lyder under andra medlemsstaters jurisdiktion,

   h) modifiering av uppgifter om fisket från medlemsstater på lämpligt sätt.

3. En medlemsstat ska översända den begäran som avses i punkt 1 samtidigt till kommissionen och de berörda medlemsstaterna. De övriga medlemsstaterna får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

4. Nödåtgärderna ska ha omedelbar verkan. De ska anmälas till de berörda medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av anmälan.

6. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

AVDELNING XII
UPPGIFTER OCH INFORMATION

Kapitel I
Granskning av uppgifter

Artikel 102
Allmänna principer för granskning av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att alla uppgifter som registreras i enlighet med denna förordning är riktiga och att tidsfrister för översändande av uppgifter hålls, i syfte att säkerställa att åtagandena enligt den gemensamma fiskeripolitiken fullföljs. För detta ändamål ska medlemsstaterna upprätta ett datoriserat system för datavalidering som framför allt omfattar

   a) förfaranden för kontroll av kvaliteten på alla uppgifter som registreras i enlighet med denna förordning,

   b) korskontroller, granskning och kontroll av alla uppgifter som registreras i enlighet med denna förordning,

   c) förfaranden för kontroll av att tidsfrister för översändande av alla uppgifter som registreras i enlighet med denna förordning följs.

2. Valideringssystemet ska göra det möjligt att omedelbart upptäcka motstridigheter mellan uppgifter och följa upp dem.

3. Medlemsstaterna ska inrätta en datoriserad databas att användas i det valideringssystem som avses i punkt 1, med beaktande av att principen om datakvalitet är tillämplig på datoriserade databaser.

4. Medlemsstaterna ska se till att databasen ger information om uppföljning av motstridigheter, gör det möjligt att identifiera fiskefartyg eller aktörer för vilka motstridiga uppgifter upprepade gånger har upptäckts samt göra det möjligt att rätta felaktiga uppgifter. I sådana fall ska medlemsstaterna tydligt identifiera de uppgifter som har rättats och skälet till detta.

5. Om de uppgifter som avses i punkt 1 inte översänds på elektronisk väg ska medlemsstaterna se till att de läggs in i databasen manuellt utan dröjsmål.

6. Medlemsstaterna ska fortlöpande, systematiskt och omsorgsfullt verifiera alla uppgifter som avses i punkt 1 med hjälp av automatiserade datoriserade algoritmer och mekanismer, i synnerhet genom korskontroller.

7. Om motstridiga uppgifter upptäcks ska medlemsstaten genomföra de undersökningar som krävs och vidta de åtgärder som krävs om det finns skäl att misstänka att en överträdelse har ägt rum.

Artikel 103
Överföring av uppgifter

1. För att det ska vara möjligt att kontrollera uppgifternas kvalitet och att de är kompletta enligt artikel 102 ska medlemsstaterna se till att kommissionen när som helst utan föregående meddelande har direkt tillgång i realtid till den datoriserade databas som avses i artikel 102. Kommissionen ska ges möjlighet att ladda ned dessa uppgifter för önskad period eller önskat antal fartyg.

2. Motstridigheter som upptäcks av valideringssystemet och uppföljningen av dessa ska ha ett sådant samband med de relevanta uppgifterna att dessa upptäckta motstridigheter och uppföljningen kan spåras via informationen på den säkra delen av den officiella webbplatsen enligt artikel 106. Datum för mottagande, registrering och verifiering av uppgifter, liksom uppgifter om uppföljning, ska framgå tydligt.

3. De uppgifter ur valideringssystemet som görs tillgängliga på den officiella webbplats som avses i artikel 106 ska uppdateras i realtid.

4. Om kommissionen till följd av egna undersökningar har upptäckt motstridigheter mellan uppgifterna i en medlemsstats valideringssystem får den kräva att medlemsstaten ska rätta dessa uppgifter och ska informera de övriga medlemsstaterna om detta.

5. Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel, i synnerhet för att skapa ett standardiserat format för den nedladdning av uppgifter som avses i artikel 102, ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Kapitel II
Konfidentialitet

Artikel 104
Skydd för personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att alla tillämpliga bestämmelser i förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG följs.

2. Namnen på fysiska personer ska bara meddelas kommissionen eller en annan medlemsstat i de fall det uttryckligen anges i denna förordning, eller om det är nödvändigt för att förebygga eller beivra överträdelser eller granska uppenbara överträdelser. Uppgifterna i punkt 1 ska bara föras vidare om de är så införlivade med andra uppgifter att de berörda fysiska personerna inte direkt eller indirekt kan identifieras.

Artikel 105
Konfidentialitet och professionell och kommersiell sekretess

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att de uppgifter som samlas in och erhålls inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt och följa alla regler för professionell och kommersiell sekretess.

2. Uppgifterna som utväxlas mellan medlemsstaterna och kommissionen får bara lämnas vidare till de personer i medlemsstaternas och gemenskapens institutioner vars uppgifter kräver att de har tillgång till dem. Om de lämnas till andra personer ska de medlemsstater som lämnat uppgifterna uttryckligen ha givit sitt samtycke till det.

3. Uppgifterna i punkt 1 får inte användas för något annat ändamål än det som anges i denna förordning, om inte de myndigheter som lämnar dem uttryckligen samtycker till det, och gällande bestämmelser i den medlemsstat vars myndighet tar emot uppgifterna inte förbjuder en sådan användning eller utlämning av uppgifter.

4. Uppgifter som inom ramen för denna förordning lämnas ut till personer som arbetar för behöriga myndigheter, domstolar, andra offentliga myndigheter och kommissionen eller det organ den utsett vilkas offentliggörande skulle undergräva

   a) skyddet för den enskildes privatliv och integritet, i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter,

   b) en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,

   c) rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eller

   d) inspektioners eller undersökningars räckvidd,

   ska bara vara tillåtna om de är nödvändiga för att se till att en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken upphör eller förbjuds och om den myndighet som lämnar informationen samtycker till att den offentliggörs.

5. Sådana uppgifter ska åtnjuta samma skydd som liknande uppgifter åtnjuter enligt nationell lag i den medlemsstat som erhåller dem och enligt motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner.

6. Punkterna 1–6 får inte tolkas som ett hinder mot att de uppgifter som erhålls genom tillämpningen av denna förordning används inom ramen för sådana rättsliga åtgärder som vidtas senare på grund av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken inte följts. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som lämnar uppgifterna ska informeras om alla de fall i vilka uppgifterna används i detta syfte.

7. Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som följer av internationella konventioner om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor.

Kapitel III
Officiella webbplatser

Artikel 106
Officiella webbplatser

1. För tillämpningen av denna förordning ska varje medlemsstat senast den 1 juni 2010 upprätta en officiell webbplats tillgänglig via Internet som innehåller de uppgifter som avses i artiklarna 107 och 108. Webbplatsen ska överensstämma med riktlinjerna i initiativet ”Webb för alla”. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen Internetadresserna till sina officiella webbplatser. Kommissionen får besluta att ta fram gemensamma normer och förfaranden för att se till att kommunikationen mellan medlemsstaterna själva och mellan medlemsstaterna, kontrollorganet och kommissionen blir genomblickbar, däribland regelbundet översändande av ögonblicksbilder av registeruppgifter om fiskeverksamhet i förhållande till fiskemöjligheterna.

2. Varje medlemsstats officiella webbplats ska bestå av en del som allmänheten har tillgång till och en säker del. På denna webbplats ska varje medlemsstat lägga in och underhålla de uppgifter som behövs för kontroller i enlighet med denna förordning och hålla dem uppdaterade.

Artikel 107
Den del av webbplatsen som allmänheten har tillgång till

1. På den del av webbplatsen som allmänheten har tillgång till ska medlemsstaterna utan dröjsmål offentliggöra

   a) namn och adresser till de behöriga myndigheter som ansvarar för utfärdande av fiskelicenser och de fisketillstånd som avses i artikel 7,

   b) den förteckning över utsedda hamnar för omlastning som avses i artikel 18 med angivande av deras öppethållandetider,

   c) en månad efter det att en flerårig plan har trätt i kraft och efter godkännande av kommissionen den förteckning över utsedda hamnar som avses i artikel 34 med angivande av deras öppethållandetider, och 30 dagar därefter villkoren för registrering och rapportering av kvantiteterna av de arter som omfattas av den fleråriga planen för varje landning,

   d) uppgifter om kontaktpunkter för översändande eller överlämnande av loggböcker, förhandsanmälningar, omlastningsdeklarationer, landningsdeklarationer, avräkningsnotor, deklarationer om övertagande och transportdokument i enlighet med artiklarna 14, 17, 18, 21, 54, 57 och 58,

   e) en karta med koordinater för det område med tillfälliga fredningstider i realtid som avses i artikel 45, med angivande av fredningstidens längd och villkoren för fiske i detta stängda område,

f) beslut att stänga ett fiskeri enligt artikel 26 och alla de uppgifter som krävs.

Artikel 108
Den säkra delen av webbplatsen

1. På den säkra delen av webbplatsen ska varje medlemsstat lägga in och underhålla följande förteckningar och databaser och hålla dem uppdaterade:

   a) Den förteckning över tjänstemän med ansvar för inspektioner som avses i artikel 65.

   b) Den elektroniska databas för behandling av de inspektions- och övervakningsrapporter som tjänstemännen upprättar som avses i artikel 69.

   c) De datafiler i fartygsövervakningssystem som dess centrum för fiskerikontroll har registrerat enligt artikel 9.

   d) Den elektroniska databas som innehåller förteckningen över alla fiskelicenser och fisketillstånd som utfärdas och hanteras i enlighet med denna förordning, med tydlig angivelse av fastställda villkor och information om alla indragningar och återkallelser.

   e) Den elektroniska databas som innehåller alla relevanta uppgifter om fiskemöjligheter som avses i artikel 23.

   f) Den elektroniska databas som innehåller alla överträdelser av bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken samt de påföljder som har resulterat för fartyg som för deras flagg och dess medborgare enligt artikel 85.

   g) Den elektroniska databas som används för att kontrollera om insamlade uppgifter är fullständiga och riktiga som avses i artikel 102.

2. På den säkra delen av sin webbplats ska varje medlemsstat skapa ett informationssystem om sitt nationella fiske som möjliggör direkt elektroniskt informationsutbyte med andra medlemsstater, kommissionen eller det organ som den utsett enligt artikel 109.

3. Varje medlemsstat ska ge kommissionen och det organ som den utsett fjärråtkomst till den säkra delen av sin webbplats. Medlemsstaten ska ge kommissionens tjänstemän åtkomst på grundval av elektroniska certifikat som skapas av kommissionen eller det organ som den utsett.

4. Uppgifterna på de säkra delarna av webbplatserna ska endast göras tillgängliga för särskilda användare med bemyndigande därtill från antingen medlemsstaterna eller kommissionen eller det organ som den utsett. De uppgifter som dessa personer har tillgång till ska begränsa sig till de uppgifter som de behöver för att utföra sina uppgifter och se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, och ska således omfattas av reglerna om konfidentialitet vid användning av sådana uppgifter.

5. Uppgifterna på de säkra delarna av webbplatserna ska endast lagras så länge som fordras enligt denna förordning, men alltid i minst tre kalenderår räknade från året efter det år då informationen registreras.

AVDELNING XIII
GENOMFÖRANDE

Artikel 109
Medlemsstaternas administrativa samarbete

1. De myndigheter som ansvarar för genomförandet av denna förordning i medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, med myndigheter i tredjeländer, med kommissionen och det organ den utser för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

2. I det syftet ska ett system för ömsesidig hjälp, vilket ska innehålla regler om informationsutbyte på begäran eller spontant, upprättas. Ett automatiserat informationssystem via nationella databaser ska också upprättas.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 111.

Artikel 110
Rapporteringsskyldighet

1. Medlemsstaterna ska vart fjärde år överlämna en rapport till kommissionen om hur denna förordning tillämpas.

2. På grundval av medlemsstaternas rapporter och sina egna iakttagelser ska kommissionen vart femte år sammanställa en rapport till rådet och Europaparlamentet.

3. Kommissionen ska göra en utvärdering av denna förordnings inverkan på den gemensamma fiskeripolitiken fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

4. Medlemsstaterna ska översända en rapport till kommissionen med angivande av de bestämmelser som har tillämpats från grunduppgifterna för sammanställning av rapporter.

Artikel 111
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2371/2002.

2. När det hänvisas till denna artikel ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

Artikel 112
Ändringar i rådets förordning (EG) nr 768/2005

Förordning (EG) nr 768/2005 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande punkt läggas till:

”i) Det ska bidra till en enhetlig tillämpning av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, särskilt vad avser

- att organisera en operativ samordning av medlemsstaternas kontrollverksamhet för genomförandet av särskilda kontrollprogram, program för kontroll av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och internationella kontrollprogram,

- att genomföra granskningar av nationella kontrollsystem och samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller deras kontrollsystem med hjälp från höga nationella myndigheters eller oberoende kvalificerade enheters sida,

- de inspektioner som fordras för att utföra dess uppgifter.”

2. I artikel 5

a) ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Den operativa samordning som kontrollorganet utför ska omfatta kontroll av all verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.”

b) ska följande punkt läggas till:

”3. För att utöka den operativa samordningen mellan medlemsstaterna får kontrollorganet upprätta operativa planer med de berörda medlemsstaterna och samordna genomförandet av dessa.”

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7
Bistånd till kommissionen och medlemsstaterna

Kontrollorganet ska bistå kommissionen och medlemsstaterna i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv nivå på fullgörandet av deras skyldigheter enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive bekämpningen av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och i deras förbindelser med tredjeländer. Kontrollorganet ska särskilt

a) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av instruktörer som kan utbilda medlemsstaternas fiskeriinspektörer, samt tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa inspektörer och annan personal som deltar i kontrollverksamhet,

b) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av gemenskapens inspektörer innan de utför sina första uppdrag och regelbundet tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa inspektörer,

c) på medlemsstaternas begäran gemensamt införskaffa materiel och tjänster för medlemsstaternas kontrollverksamhet samt förbereda och samordna medlemsstaternas gemensamma pilotprojekt,

d) utarbeta gemensamma driftsförfaranden när det gäller gemensam kontrollverksamhet som utförs av två eller flera medlemsstater,

e) utarbeta kriterier för utbyte av medel för kontroll och inspektion mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer samt tillhandahållande av sådana medel,

f) utföra riskanalys på grundval av uppgifter om fångster, landningar och fiskeansträngning, samt en riskanalys av orapporterade landningar som bland annat omfattar att jämföra uppgifter om fångster och import med uppgifter om export och nationell konsumtion,

g) på kommissionens eller medlemsstaters begäran utveckla gemensamma metoder och förfaranden för inspektioner,

h) hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina och gemenskapens förpliktelser och sina andra internationella förpliktelser inklusive att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och åtagandena inom ramen för regionala fiskeriorganisationer,

i) främja och samordna utvecklingen av enhetliga metoder för riskhantering på sitt kompetensområde,

j) samordna och främja samarbete mellan medlemsstaterna och gemensamma standarder för att utveckla de provtagningsplaner som stadgas i gemenskapslagstiftningen.”

I rådets förordning (EG) nr 768/2005 ska följande kapitel läggas till:

”Kapitel IIIa Kontrollorganets befogenheter

Artikel 17a
Inspektioner av medlemsstaterna

1. Utan att det påverkar de verkställighetsbefogenheter som kommissionen tilldelats genom fördraget ska kontrollorganet biträda kommissionen vid utvärderingen och övervakningen av medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Kontrollorganet får genomföra inspektioner av offentliga myndigheter och privata aktörer i medlemsstaterna. I detta syfte kan det, i enlighet med rättsreglerna i den berörda medlemsstaten,

   a) granska relevanta dokument, uppgifter, handlingar som rör förfaranden och annat relevant material,

b) ta kopior av hela eller delar av sådana dokument, uppgifter, handlingar som rör förfaranden och annat material,

c) begära förklaringar på plats,

d) bereda sig tillträde till relevanta lokaler eller transportmedel.

2. Kontrollorganets tjänstemän ska kunna styrka sin identitet och behörighet skriftligen. Kontrollorganet ska informera den berörda medlemsstaten om den planerade inspektionen och namnen på tjänstemännen i rimlig tid före inspektionen.

3. Den berörda medlemsstaten ska godta inspektionen och se till att berörda organ och personer också godtar inspektionen.

4. Om någon aktör motsätter sig inspektion ska den berörda medlemsstaten på erforderligt vis bistå de tjänstemän som bemyndigats av byrån på ett sådant sätt som gör det möjligt för dem att genomföra inspektionen.

5. Rapporter som sammanställs för att uppfylla kraven i denna artikel ska översändas till den berörda medlemsstaten och till kommissionen.

Artikel 17b
Kontrollorganets åtgärder

Kontrollorganet ska vid behov

a) sammanställa handböcker om harmoniserade inspektionsstandarder,

b) ta fram anvisningar som återspeglar bästa metoder i fråga om kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive om utbildning av kontrolltjänstemän, och regelbundet uppdatera dessa,

c) övervaka att kontrollen över den gemensamma fiskeripolitiken fungerar, också i enskilda medlemsstater. Detta kan medföra besök i medlemsstater,

d) ge kommissionen det tekniska och administrativa stöd den behöver för att kunna utföra sina uppgifter,

e) övervaka nivån och kvaliteten på utbildningen av nationella tjänstemän och nationella kontrollmedel.

Artikel 17c
Samarbete

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta med kontrollorganet och på erforderligt vis bistå det så att det kan utföra sitt uppdrag.

2. Med vederbörlig hänsyn till de olika rättssystemen i de enskilda medlemsstaterna ska kontrollorganet underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan dem och kommissionen för att utveckla harmoniserade standarder för kontroll i enlighet med

gemenskapslagstiftningen och med hänsyn till bästa metoder i medlemsstaterna och fastslagna internationella normer.

Artikel 17d
Krisenhet

1. När kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett antal medlemsstater, upptäcker en situation som utgör en direkt, indirekt eller potentiell allvarlig risk för den gemensamma fiskeripolitiken och denna risk inte kan förhindras, undanröjas eller reduceras med befintliga medel eller inte kan hanteras på ett lämpligt sätt ska kontrollorganet omedelbart underrättas.

2. Med anledning av en sådan underrättelse eller på eget initiativ ska kontrollorganet omedelbart inrätta en krisenhet och informera kommissionen om detta.

Artikel 17e
Krisenhetens uppgifter

1. Den krisenhet som kontrollorganet inrättar ska ha ansvaret för att samla in och utvärdera all relevant information och identifiera vilka möjligheter det finns att så effektivt och snabbt som möjligt förhindra, undanröja eller reducera risken för den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Krisenheten får begära hjälp från någon offentlig myndighet eller privatperson vars sakkunskaper den anser nödvändiga för att effektivt hantera krisen i fråga.

3. Kontrollorganet ska svara för den samordning som fordras för att hantera krisen snabbt och på lämpligt sätt.

4. Krisenheten ska när så är lämpligt hålla allmänheten informerad om de risker som föreligger och vidtagna åtgärder.

Artikel 17f
Flerårigt arbetsprogram

1. Kontrollorganets fleråriga arbetsprogram ska innehålla dess övergripande mål, mandat, uppgifter, resultatindikatorer och prioriteringar för alla dess åtgärder under en femårsperiod. Det ska också innehålla en presentation av dess personalpolitiska plan och en uppskattning av de budgetanslag som ska ställas till förfogande för att nå målen för denna femårsperiod.

2. Det fleråriga arbetsprogrammet ska presenteras i enlighet med det verksamhetsbaserade förvaltningssystem och de metoder som kommissionen har utvecklat. Det skall antas av styrelsen.

3. Det årliga arbetsprogram som avses i artikel 23.2 c ska anses hänvisa till det fleråriga arbetsprogrammet. Tillägg, ändringar och borttaganden i förhållande till föregående års arbetsprogram ska klart framgå, liksom framstegen i fråga om att nå de övergripande målen och prioriteringarna för det fleråriga arbetsprogrammet.

Artikel 17g
Samarbete i havsfrågor

1. Kontrollorganet ska bidra till genomförandet av EU:s integrerade havspolitik, och i synnerhet skapandet av EU:s integrerade marina övervakningsnätverk, genom att tillhandahålla sina operativa system och sina uppgifter om övervakning och tillsyn av fisket till EU:s institutioner och organ och medlemsstaterna.

2. Den verkställande direktören får för kontrollorganets räkning sluta administrativa avtal med andra organ om frågor som omfattas av denna förordning efter att ha meddelat styrelsen. Den verkställande direktören ska informera kommissionen om detta på ett tidigt stadium i förhandlingarna.

Artikel 17h
Närmare bestämmelser

1. Närmare bestämmelser för genomförande av detta kapitel ska antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

2. Dessa bestämmelser får särskilt omfatta utarbetandet av planer för att hantera kriser, inrättandet av krisenheten och de praktiska förfaranden som ska användas.”

Artikel 113
Ändringar i andra förordningar

1. Förordning (EG) nr 2371/2002 ska ändras på följande sätt:

   a) Artikel 21 ska ersättas med följande:

   ”Tillträdet till vatten och resurser och den verksamhet som avses i artikel 1 ska kontrolleras och efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken säkerställas. I det syftet ska ett gemenskapssystem för kontroll, övervakning, inspektion och tillsyn av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs upprättas.”

   b) Artiklarna 22–28 ska utgå.

2. I rådets förordning (EG) nr 423/2004[38] ska kapitel V utgå.

3. I rådets förordning (EG) nr 811/2004[39] ska artiklarna 7, 8, 10, 11, 12 och 13 utgå.

4. I rådets förordning (EG) nr 2166/2005[40] ska artiklarna 9, 10, 11, 12 och 13 utgå.

5. I rådets förordning (EG) nr 2115/2005[41] ska artikel 7 utgå.

---

38 EUT L 70, 9.3.2004, s. 8.
39 EUT L 185, 27.5.2004, s. 1.
40 EUT L 345, 28.12.2005, s. 5.
41 EUT L 340, 23.12.2005, s. 3.

6. I rådets förordning (EG) nr 388/2006[42] ska artiklarna 7, 8, 10 och 11 utgå.

7. I rådets förordning (EG) nr 509/2007 l[43] ska artiklarna 6, 8, 9 och 10 utgå.

8. I rådets förordning (EG) nr 676/2007[44] ska artiklarna 10, 11, 12, 14 och 15 utgå.

9. I rådets förordning (EG) nr 1098/2007[45] ska artiklarna 15 och 25 utgå.

10. I rådets förordning (EG) nr 847/96 ska artikel 5 utgå.

Artikel 114
Upphävande

Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 och rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd ska upphöra att gälla.

Artikel 115
Hänvisningar

Hänvisningar till bestämmelser som utgår genom artikel 113 och upphör att gälla genom artikel 114 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

AVDELNING XIV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 116
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstaterna.

---

42 EUT L 65, 7.3.2006, s. 1.
43 EUT L 122, 11.5.2007, s. 7.
44 EUT L 157, 19.6.2007, s. 1.
45 EUT L 248, 22.9.2007, s. 1.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

SÄRSKILDA RIKTMÄRKEN FÖR INSPEKTIONER I FLERÅRIGA PLANER

Målsättning

1. Varje medlemsstat ska fastställa särskilda riktmärken för inspektionerna i enlighet med denna bilaga.

Strategi

2. Inspektioner och övervakning av fiskeverksamhet ska koncentreras till fartyg som sannolikt fångar arter som omfattas av en flerårig plan. Slumpmässiga inspektioner av transporter och saluföring av arter som omfattas av en flerårig plan ska användas som en kompletterande mekanism för korskontroller i syfte att testa inspektionernas och övervakningens effektivitet.

Prioriteringar

3. Olika redskapstyper ska prioriteras olika högt, beroende på i vilken utsträckning flottorna påverkas av begränsningar av fiskemöjligheterna. Av det skälet ska varje medlemsstat fastställa särskilda prioriteringar.

Mål för riktmärkena

4. Senast en månad efter det att en förordning om fastställande av en flerårig plan träder i kraft ska medlemsstaterna genomföra sina inspektionsplaner med hänsyn tagen till nedanstående mål.

   Medlemsstaterna ska ange vilken provtagningsstrategi som ska användas och beskriva denna.

   Kommissionen kan på begäran få tillgång till den provtagningsplan som medlemsstaten använder.

   (a) Inspektionsnivå i hamnar

   Som allmän regel ska noggrannheten vara minst lika med vad en enkel slumpmässig provtagning skulle resultera i, där inspektionerna ska omfatta 20 % av alla landningar av arter som omfattas av en flerårig plan i en medlemsstat sett till vikten.

   (b) Inspektionsnivå avseende saluföring

   Inspektion av 5 % av de kvantiteter av arter som omfattas av en flerårig plan som utbjuds till försäljning vid auktioner.

   (c) Inspektionsnivå till havs

   Flexibelt riktmärke: ska fastställas efter en ingående granskning av fiskeverksamheten i varje område. Riktmärken till havs ska avse antalet

patrulleringsdagar till havs i förvaltningsområdena, om möjligt med separata riktmärken för dagar då särskilda områden patrulleras.

(d) Inspektionsnivå för flygövervakning

Flexibelt riktmärke: ska fastställas efter en ingående granskning av fiskeverksamheten i varje område och med hänsyn tagen till de resurser som medlemsstaten har tillgång till.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 2847/93	**Denna förordning**
Artikel 1.1	Artiklarna 1 och 2
Artikel 1.2	Artikel 5.3
Artikel 1.3	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Artikel 9
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5 a, b	Artikel 65
Artikel 5 c	Artikel 8
Artikel 6	Artiklarna 14, 15, 16
Artikel 7	Artikel 17
Artikel 8	Artikel 21
Artiklarna 9.1, 9.2, 9.3, 9.4	Artiklarna 54, 55
Artikel 9.4b	Artikel 57
Artikel 11	Artiklarna 18, 19
Artikel 12	
Artikel 13	Artikel 58
Artikel 14	Artikel 52
Artikel 15	Artiklarna 23, 25
Artikel 16	Artikel 24
Artikel 17	Artiklarna 5, 65
Artikel 19	Artiklarna 102, 103
Artikel 19a	
Artikel 19b	

Artikel 19c	
Artikel 19d	
Artikel 19e	Artikel 14
Artikel 19f	
Artikel 19g	
Artikel 19h	
Artikel 19i	
Artikel 19j	
Artikel 20	Artiklarna 37, 38
Artikel 20a	
Artikel 21.1, 21.2, 21.3	Artiklarna 26, 27
Artikel 21.4	Artikel 28
Artikel 21a	Artiklarna 26, 27
Artikel 21b	Artiklarna 23, 25
Artikel 21c	Artikel 27
Artikel 22	
Artikel 23	Artiklarna 97, 98
Avdelning V	Avdelning IV, kapitel II
Artikel 28.1	Artikel 48
Artikel 28.2	Artikel 60
Artikel 28.2a	Artikel 48
Artikel 28c	Artiklarna 9, 14
Artikel 28a, b, c, d, e, f, g, h	
Artikel 29	Artiklarna 88, 89, 90, 91, 92, 93
Artikel 30	Artikel 94
Artikel 31.1, 31.2	Artikel 81

Artikel 31.3	Artikel 82
Artikel 31.4	Artikel 78
Artikel 32	Artikel 80
Artikel 33	Artikel 81
Artikel 34	
Artikel 34a	Artikel 109
Artikel 34b	Artikel 89
Artikel 34c	Artikel 87
Artikel 35	Artikel 110
Artikel 36	Artikel 111
Artikel 37	104, 105
Artikel 38	Artikel 3
Artikel 39	Artikel 114
Artikel 40	Artikel 116
Förordning (EG) nr 2371/2002	**Denna förordning**
Artikel 21	Artiklarna 1, 2
Artikel 22.1	Artiklarna 6, 7, 9, 14, 66
Artikel 22.2	Artiklarna 50, 52, 54, 58, 66
Artikel 23.3	Artiklarna 5.3, 5.5, 11
Artikel 23.4	Artiklarna 28.2, 97
Artikel 24	Artikel 5, avdelning VII, artiklarna 61, 83
Artikel 25	Kapitel III, IV i avdelning VII
Artikel 26.1	Artikel 88
Artikel 26.2	Artikel 101
Artikel 26.4	Artikel 27
Artikel 27.1	Artiklarna 88-91

Artikel 27.2	Artiklarna 93, 94
Artikel 28.1	Artikel 109
Artikel 28.3	Artiklarna 71-73
Artikel 28.4	Artikel 70
Artikel 28.5	Artikel 64
Förordning (EG) nr 1627/94	**Denna förordning**
Hela förordningen	Artikel 7
Förordning (EG) nr 423/2004	**Denna förordning**
Artikel 9	Artikel 14.2
Artikel 11	Artikel 17
Artikel 12	Artikel 34
Artikel 13	Artikel 14.3
Artikel 14	Artikel 36
Artikel 15.1	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 811/2004	**Denna förordning**
Artikel 7	Artikel 14.2
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 10	Artikel 14.3
Artikel 11	Artikel 35
Artikel 12	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 2166/2005	**Denna förordning**
Artikel 9	Artikel 14.3
Artikel 10	Artikel 53.1
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 2115/2005	**Denna förordning**

Artikel 7	Artikel 14.3
Förordning (EG) nr 388/2006	**Denna förordning**
Artikel 7	Artikel 14.3
Artikel 8	Artikel 53.1
Artikel 10	Artikel 35
Artikel 11	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 509/2007	**Denna förordning**
Artikel 6	Artikel 14.3
Artikel 8	Artikel 35
Artikel 9	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 676/2007	**Denna förordning**
Artikel 10	Artikel 14.2
Artikel 11	Artikel 14.3
Artikel 12	Artikel 53.1
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 53.4
Förordning (EG) nr 1098/2007	**Denna förordning**
Artikel 15	Artikel 14.3
Förordning (EG) nr 847/96	**Denna förordning**
Artikel 5	Artikel 97